

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України



Ситуація

Розвалили чужу хату, а сільський голова каже, що це анекдот

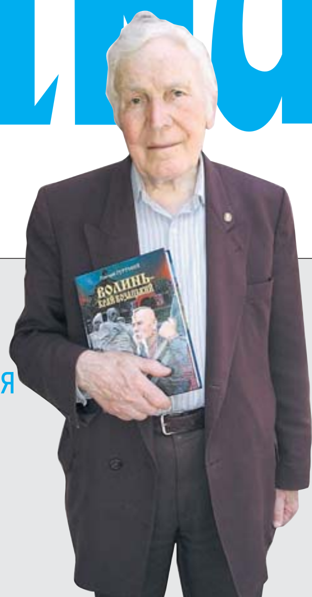
▶ СТОР. 11



На здобуття Шевченківської премії

Сон як метафора пробудження

▶ СТОР. 12

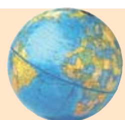


Історія

Стежки до Григорія Гуртового

▶ СТОР. 14

№ 246 (5996) СУБОТА, 20 ГРУДНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA



У НОМЕР:

Володимир ГРОЙСМАН:

«Бюджет на 2015 рік має бути ухвалений не пізніше 26 грудня»

Бюджет на 2015 рік має бути ухвалений не пізніше 26 грудня. Про це заявив Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман під час учорашньої зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Сполучених Штатів Америки в Україні Джеффрі Россом Пайєттом.

На переконання В. Гройсмана, прийняття бюджету до кінця цього року з урахуванням пропозицій щодо фінансової децентралізації обумовлено необхідністю затвердження місцевих бюджетів.

Акт підтримки свободи

Президент США Барак Обама підписав ухвалений Конгресом «Акт підтримки свободи в Україні», який дозволяє йому запроваджувати додаткові санкції проти Росії. Водночас Обама застеріг, що поки він не має наміру вдаватися до нових обмежень.

▶ СТОР. 6

Я ВАМ ПИШУ...

Люстрація існувала й раніше

Досить одному урядові відійти і з'явитися новому, як останній поспішає повсюдно поставити своїх людей, не зважаючи на їхні ділові якості. Плинність посадовців породжує зневажливе ставлення до суті справи і намагання поживитися, доки вони на службі. За владної естафети відсутні певність, гарантія мати посадове зростання. Прийдуть нові і займуться люстрацією, мовляв, сякий-такий, ти кому хвоста заносив і прислужував?..

Як на мене, то люстрація існувала й раніше, тільки так не називалася. Нова влада прибирала з дороги сумнівних, тих, хто працював на попередників, хоч при цьому страждали і люди, і справа. Часто потерпали порядні службовці, корисні за будь-якої влади, передусім державі.

Микола ЛУКОМЕЦЬ,
голова ветеранської організації.

Деріївка Онуфріївського району Кіровоградської області.



Головна ялинка зустріла перших гостей

Учора в столиці урочисто засяяла вогнями головна ялинка країни. На відміну від своїх попередниць, вона — справжня, жива, а доправили її з лісів Прикарпаття. Ще одна новація — символ новорічного свята відтепер не на Майдані Незалежності, а на Софійській площі. Організатори пообіцяли відновити також давні традиції святкувань Нового року та започаткувати справжній український Новий рік. Тож зустріч 2015-го відбуватиметься у форматі традиційних українських святкувань, де на сцені виступатимуть українські виконавці, а просто неба буде представлено ярмарок майстрів народної творчості. А поки що дітлахи і дорослі зустрічали Святого Миколая та раділи головній красуні.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПОДІЇ

Освітянський кошторис — під сумнівом

Наступного року 20 відсотків держзамовлення буде розподілено між тими вишами, які під час вступної кампанії приваблять найкращих студентів. Про це нагадав під час учорашньої презентації нового сайту МОНу міністр освіти і науки України Сергій Квіт. «Ми не йдемо радикальним шляхом, адже були пропозиції, щоб усі кошти «йшли за студентом». Ніколи не можна механічно копіювати чужий досвід. Ми не можемо копіювати досвід Грузії, де ситуація в освіті була набагато гіршою. У нас в університетах збережені наукові школи, які треба зберегти й надалі».

▶ СТОР. 8

Сотні тонн продуктів, одягу, ліків...

Учора, 19 грудня, до харківської області прибула польська гуманітарна допомога для вимушених переселенців із зони АТО. Це — 33 машини, в яких 150 тонн харчових продуктів, одягу, ліків та предметів побуту на загальну суму мільйон доларів. Польська сторона доправила вантаж на своїх пожежних автомобілях.

Допомогу зустрічали Генеральний консул Республіки Польща в Харкові Станіслав Лукасік, представник облдержадміністрації Вадим Глушко, начальник регіонального штабу з надання допомоги переселенцям, перший заступник начальника ГУ ДСНС України в Харківській області Олександр Волобуєв.

▶ СТОР. 5

КОРОТКО

■ За січень—листопад 2014 року депозити суб'єктів господарювання у банківській системі Черкаської області зросли на 578 мільйонів гривень, **інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Одноденний заробіток на потреби захисників передали працівники «Херсонгазу». На зібрані 160 тисяч гривень придбано двісті спальних мішків. Крім того, фронт отримає партію таганків і газових балонів для приготування їжі, **повідомляє наш власкор Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

■ У 22 селах Полтавщини працівники територіальних центрів соціального обслуговування надають послуги з прання білизни людям похилого віку та інвалідам, **передає наш власкор Василь НЕЙЖМАК.**

На зимові свята Укрзалізниця призначила 13 додаткових потягів *(Урядовий портал)*

Володимир ГРОЙСМАН: «Бюджет на 2015 рік має бути ухвалений не пізніше 26 грудня»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На думку керівника парламенту, наступного вівторка Верховна Рада має розглянути в першому читанні пропоновані зміни до Податкового і Бюджетного кодексів, а також проект державного бюджету на наступний рік. Після цього, сказав В. Гройсман, необхідно зробити перерву в пленарних засіданнях для опрацювання законопроектів у комітетах і подальшого їхнього розгляду відповідно до парламентських процедур.

Голова Верховної Ради повідомив, що він ініціював зустріч Прем'єр-міністра України з лідерами фракцій коаліції щодо бюджету, і нині представники уряду і народні депутати інтенсивно працюють, щоб уже до вівторка максимально узгодити позиції.







При цьому він заявив, що під час обговорення головного фінансового документа країни необхідно утриматись від популістських заяв і фахово обговорювати реальні кроки.

Своєю чергою, пан Посол Джеффрі Р. Пайєтт *(на знімку в центрі)* наголосив, що дискусії щодо проекту бюджету сприяють «розвитку демократії і парламентської культури» парламенту, зазначивши у цьому контексті, що бюджетний процес у комітетах Верховної Ради України відбувається відкрито і прозоро.

* * *

Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман учора також зустрівся з міністром зовнішньої економіки та закордонних справ Угорщини Петером Сійярто *(на знімку ліворуч внизу)*.

Сторони наголосили, що розвиток двосторонніх відносин між Україною та Угорщиною в усіх сферах є важливим для обох країн.

Голова Верховної Ради заявив, що нині реформи є ключовим питанням для України. «У нас немає багато часу для цього процесу», — наголосив він. У цьому контексті В. Гройсман подякував угорській стороні за підтримку України, особливо у частині здійснення економічних реформ.

Своєю чергою, П. Сійярто наголосив, що цей візит є для нього «дуже важливим», бо Україна входить до 15 найважливіших економічних партнерів Угорщини. Він заявив про готовність надання інституційної допомоги Угорщини у питаннях впровадження реформ в Україні, зокрема, реформування державного управління, децентралізації й приведення законодавства України у відповідність до стандартів ЄС.

Пан міністр висловився за поглиблення міжпарламентської складової двосторонньої співпраці. Він також заявив про готовність угорської сторони інвестувати в економічні проекти в Україні та наголосив, що у ситуації економічної кризи «стабільна робота парламенту є запорукою розвитку економіки».

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Законопроект про відмову від позаблокового статусу вже у парламенті

Президент України Петро Порошенко вніс на розгляд Верховної Ради проект закону «Про внесення змін до деяких законів щодо відмови України від здійснення політики позаблоковості». Глава держави визначив цей законопроект як невідкладний для позачергового розгляду парламентом.

Мета проекту, **як повідомляє прес-служба Президента,** — створення додаткового механізму забезпечення суверенітету, захисту територіальної цілісності та незалежності України. «Позаблоковий статус, який був закріплений у Законі «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», виявився неефективним у контексті убезпечення держави від зовнішньої агресії та тиску. Тривале перебування країни у «сірій» буферній зоні між потужними системами колективної оборони є додатковим викликом для України», — наголошено у пояснювальній записці до документа.

Подання здійснено відповідно до статті 93 Конституції України.

Поки батьки на фронті, до дітей завітав Святий Миколай

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

«Святий Миколай іде до дітей» — благодійна акція під такою назвою триває на Кіровоградщині. Започаткована народним депутатом України Станіславом Березкіним торік, цьогоріч вона знову вирушила регіоном від району до району. Спочатку до учнів початкових класів приїздять артисти обласного академічного театру ляльок з виставою «Лисичка-сестричка та Вовк-панібрат». А після веселого емоційного перегляду діти отримують новорічні подарунки від Святого Миколая, які він «передає» через народного депутата.

Найпершими Святий Миколай привітав 159 малюків у селищі Вільшанка. А минулого вівторка представники народного депутата та працівники благодійного фонду «Добротвір» побували в Бобринецькому районі. Там для повного відчуття зимової феєрії не вистачало хіба що снігу та легкого морозцю. Та й без цього учням 1—4 класів шкіл району не забракло гарного настрою й віри в те, що подарунки Святий Миколай таки приносить. Галасливі школярі ніяк не могли всидіти на місцях, чекаючи початку вистави. Другокласники міської школи №5 Ліза Шишко, Сергій Гаранін, Стас Віеру, Денис Єрмоленко, Даша Каргашина дивилися лялькову виставу вперше в житті. Тож і чекали на неї навіть більше, ніж на солодощі. Майже 45-хвилинне занурення малечі в дивосвіт лялькової вистави минуло на одному диханні. Лялькові герої чепурна хитра-прехитра Лисичка та панібратець Вовк подарували дітям справжню казку, танцювали та співали українських пісень.





Після вистави діти в захваті навперебій обговорювали побачене та ласували солодкими подарунками, які кожному з майже 500 школярів подарував, за задумом організаторів, Святий Миколай, а передав їх через благодійний фонд «Добротвір» все той-таки Станіслав Березкін.

Уже наступного дня представники веселого Святого, улюблениця дітей, за дорученням народного обранця вирушили до степової Новоукраїнки. Там незабутнє свято для учнів початкових класів усіх міських шкіл відбулося в ЦПК «Ювілейний».

Голова благодійного фонду «Добротвір» Ірина Малик та інші волонтери традиційно завітали разом із лялькарями, а після вистави вручили дітлахам новорічні солодкі пакунки від депутата.

Як зазначила Ірина Малик, Станіслав Березкін вважає, що поки батьки на фронті, дітей потрібно оточити теплотою та увагою і дбати про їхній соціальний захист. Акція «Святий Миколай іде до дітей» і є прикладом такої турботи, переконані її організатори.

І радісні обличчя малюків є тому свідченням: вони справді отримали велике задоволення і від вистави, і від солодощів.

— Ми щиро вдячні Станіславу Семеновичу за його турботу та реальні справи, які він робить для нашої громади та наших дітей, — зазначила педагог Новоукраїнської ЗОШ №8 Тамара Шевченко. — Торік я теж приводила дітей на виставу, з якої вони поверталися, сповнені гарних вражень та з солодкими подарунками. Ми бачимо усміхнені обличчя дітей і розуміємо, що для щастя їм потрібно небагато — люблячі батьки, мирне небо над головою та трохи уваги небайдужих людей...

Потрібно було бачити сповнені захопленням очі сотень малят, щоб зрозуміти, як їм потрібні такі добродійства, як збагатилися вони від цих нових відчуттів.

Акція «Святий Миколай іде до дітей» триває. Уже зовсім скоро вона відбудеться в Компаніївському, Кіровоградському та Добровеличківському районах. Помічники Святого Миколая даруватимуть дітям казку, гарний настрій і, звичайно, солодкі подарунки.

Олена КОМІСАРЕНКО,
Зінаїда ПИРЛЯ,
Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Фото надано благодійним фондом «Добротвір».

Правоохоронці і журналісти: як повернути втрачену довіру

Напередодні Дня міліції головний інспектор управління зв'язків із громадськістю Міністерства внутрішніх справ Віталій Волинець вибачився особисто і від імені МВС перед журналістами за події, які сталися на Майдані під час революції. У такий спосіб він зробив крок назустріч для налагодження порозуміння з представниками ЗМІ.

Цьогоріч Україна посіла третю сходинку в антирейтингу небезпечних місць для роботи журналістів, який щорічно складає організація «Репортери без кордонів». Поруч із нами там опинилися Палестина, Сирія, Ірак... На проблему застосування насилля до людей із мікрофоном також не раз звертала увагу і висловлювала з цього приводу занепокоєння представник ОБСЄ з питань свободи ЗМІ Дунія Міятович. У світлі останніх подій, які відбуваються в країні, очевидною стала необхідність кардинально переглянути взаємовідносини між ЗМІ і правоохоронцями.

Ось уже півроку представники Національної спілки журналістів та Міністерства внутрішніх справ працюють над створенням рекомендацій для взаємодії репортерів із міліцією. Майданчик для такого діалогу забезпечила Організація безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ). За словами старшого менеджера проектів, офіс координатора ОБСЄ в Україні Джефрі Ерліха, пошук спільної мови між медіаспільнотою і правоохоронцями почався ще із 2012-го. Однак не завжди він проходив гладко. «Цього року число постраждалих журналістів безпрецедентно високе», — сказав він. Відтак питання безпеки для нашої країни нині актуальне як ніколи. Особливо — інформаційної безпеки.

Часто причиною виникнення конфліктів між кореспондентами та охоронцями порядку є банальне незнання, нерозуміння а часом і неприйняття прав, обов'язків і місій один одного, наголошує Дж. Ерліх. У рамках спільного проекту із розробки рекомендацій для взаємодії журналістів із працівниками міліції під час масових заходів міжнародні та українські експерти провели кілька обговорень у Києві, Одесі і Харкові. Для зменшення кількості таких непорозумінь представники наших правоохоронців, журналістів, фахівці від ОБСЄ та медіа-юристи розробили посібник, в якому подано рекомендації для обох сторін. По чотири тисячі примірників дістанеться репортерам і міліціонерам, повідомив перший секретар Національної спілки журналістів Сергій Томіленко. Кожна сторінка у виданні ділиться навпіл: з одного боку подають права міліції, з другого — журналістів. Вони викладені у формі статей різних законів, а також узагальнюючих положень. Можна дізнатися, приміром, що журналіст має право збирати інформацію в місцях масових заворушень, якщо пред'явить посвідчення, пройде інструктаж міліції та не матиме із собою речовин, які можуть становити небезпеку. А от правоохоронці під час забезпечення громадського порядку повинні обов'язково призначити відповідального за взаємодію зі ЗМІ і роз'яснити кореспондентам хто уповноважений коментувати події. Загалом таких порад назбиралося на 31 сторінку.

Міліція завжди мала плідний діалог із журналістами, наголосив Віталій Волинець, а посібник із взаємодії між ними дасть змогу його відновити.

Надія СМІЯН.

Непорядок при проведенні досудового слідства потребує негайного усунення



Життєдіяльність країни в умовах нового Кримінального процесуального кодексу України дає можливість і зобов'язує зробити певні науково-практичні висновки.

Загалом закон працює понад два роки. За цей час визначено низку норм, які потрібні для адаптації його до правової системи розробки та внесення певних змін і доповнень.

Правоохоронці та суди розробляють і запроваджують не досить ефективні організаційно-практичні заходи, спрямовані на забезпечення цього закону. Для пояснення вузьковідомчих недопрацювань і нездатності перебудувати правозастосовчу та виконавську практику дедалі частіше вживається риторика про необхідність проведення реформ, внесення змін до Основного Закону держави, матеріального та процесуального законодавства. Водночас залишається поза увагою обов'язок практичних юристів безумовно виконувати закон.

Безперечно, всьому можна знайти пояснення, але наявні проблеми вимагають глибокого та ґрунтовного наукового вивчення. Для цього є можливості і в системі Міністерства внутрішніх справ, Служби безпеки, прокуратури, суду, і в інших органах, які працюють із кримінальним і кримінальним процесуальним законодавством.

Ось один із промовистих прикладів недопрацювання керівників органів правоохоронної системи.

Лише цього року суди майже у 300 випадках змушували слідчих органів внутрішніх справ реєструвати заяви громадян про злочини та розпочинати по них слідство, а прокурорами зареєстровано 8 тисяч злочинів, прихованих органами внутрішніх справ.

Хіба це можна назвати виконанням зрозумілого і доступно визначеного законодавцем порядку обліку кримінальних проявів, який запроваджено новим КПК. Закон вимагає: «Слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення... зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати досудове розслідування».

Тобто за два минулі роки керівники правоохоронних органів та прокурори не домоглися, щоб ця фундаментальна норма закону виконувалася.

Можливо, про це варто було б розмірковувати заступнику міністра внутрішніх справ України В. Сакалу у своїй статті «Порядок проведення досудового розслідування потребує негайних змін», надрукованій 5 грудня 2014 року в газеті «Голос України».

Він вважає, що статус прокурора у кримінальному процесуальному законі виходить за межі встановленого в його свідомості порядку нагляду за додержанням законності на досудовому слідстві, та зазначає що за умови розширення повноважень слідчих та керівників слідчих підрозділів МВС України підвищиться якість слідства та зменшиться навантаження на них.

Тим самим робиться спроба, що межує з правовим нігілізмом, дискредитувати прокурора, забуваючи, що Кримінальним процесуальним кодексом України прокурор визначений як сторона обвинувачення.

Засмучує, що керівництво МВС України сприймає його як «керівника органу досудового розслідування з дуже широкими та не властивими прокуратурі повноваженнями».

Таке враження, що автора статті до її написання спонукали «ревнощі» до обсягу владних повноважень, а не проблеми боротьби зі злочинністю та утвердження правопорядку в державі.

На нашу думку, висловлювання керівників такого рівня про негативне ставлення до чинних законів перш за все свідчать про стійке небажання їх виконувати.

Декілька аргументів на підтвердження цієї думки.

Упродовж 2014 року спостерігається зниження загальної злочинності в державі. Якщо у І півріччі щомісяця реєструвалося в середньому понад 100 тисяч проваджень, то за листопад зареєстровано вже 88 тисяч.

Таке становище призвело до зменшення навантаження на слідчі підрозділи.

Цьогоріч суттєво зменшилась загальна злочинність, а отже, і кількість прийнятих до провадження справ. Зокрема, злочинів зареєстровано на 27 відсотків менше, відповідно і кримінальних проваджень розслідувалося на 11 відсотків менше.

Водночас ще у 2012 році було значно збільшено слідчий апарат органів внутрішніх справ.

Здається, створено максимально сприятливі умови для підвищення продуктивності слідчих (збільшення кількості закінчених проваджень і зменшення їх залишку).

Проте статистичні дані свідчать про протилежне.

Упродовж року зменшується як кількість закінчених проваджень (із понад 80 тисяч у першому півріччі до 70 тисяч у листопаді), так і кількість спрямованих до суду обвинувальних актів (понад 11 тисяч у першому півріччі та менш як 10 тисяч у листопаді).

Порівняно з минулим роком кількість закінчених проваджень зменшилася на чверть, а спрямованих до суду обвинувальних актів — на 16 відсотків. Залишок проваджень збільшився на третину.

Зниження продуктивності при зменшенні кількості проваджень та збільшенні штату дає всі підстави констатувати відсутність дієвого впливу керівництва слідчих підрозділів усіх рівнів на роботу слідчих органів внутрішніх справ.

Якщо така організація роботи пояснюється безконтрольністю керівництва МВС України — це просто дискредитує закон. Звідси і намагання **створити штучні умови для прийняття вузькокорпоративних законодавчих змін**, які пропонує автор статті.

Така позиція є не тільки не державницькою, але й межує з протиправною, оскільки створює підґрунтя для почуття безкарності та зростання найбільш небезпечних проявів злочинності.

Насамкінець хотів би привернути увагу керівництва Міністерства внутрішніх справ України до значного збільшення кількості особливо тяжких правопорушень, серед них у 2,4 разу — умисних вбивств, на третину — розбоїв, зростання рецидивної та групової злочинності.

Отже, роботи — непочатий край і є про що розмірковувати, а головне — докладати максимум зусиль для наведення ладу у своїй державі.

Володимир ГУЗИР,
перший заступник начальника Головного управління Генеральної прокуратури України.

У НОМЕР

Більшість громадян сподіваються на мирне вирішення конфлікту на сході країни

Про це сказав радник Президента України, народний депутат Микола Томенко **(на знімку)**, коментуючи результати останнього соціологічного дослідження.



«Настрої в Центральній Україні здебільшого відповідають настроям мешканців усієї держави. І останнє дослідження ще раз підтверджує, що більшість громадян підтримують мирний план Президента і сподіваються на те, що вдасться нормалізувати ситуацію мирним шляхом», — зазначив М. Томенко.

Так, **як повідомляє пресслужба парламентарія**, згідно із соціологічним дослідженням, проведеним «Українським демократичним колом» 27 листопада — 4 грудня в Черкаській області, 60,3 відсотка мешканців Черкащини підтримують те, щоб ситуація на сході України була нормалізована мирним шляхом. Водночас 29,6 відсотка опитаних підтримують військове вирішення ситуації. Не змогли визначитися 10,1 відсотка опитаних.

До того ж ставлення міського і сільського населення області до розв'язання проблем на сході країни майже однакове. Так, за мирне вирішення ситуації висловлюються 61,1 відсотка міського і 59,3 відсотка сільського населення. За військовий варіант висловилися 27,4 відсотка містян і 32,4 відсотка сільських мешканців.

Пропонують виробничі площі підприємствам сходу

Депутати Тернопільської міської ради звернулися до Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка та Голови Верховної Ради Володимира Гройсмана із пропозицією щодо переведення підприємств із Донецької та Луганської областей до Тернополя. Для цього є готові виробничі потужності, кваліфіковані кадри, за необхідності готові виділити і земельні ділянки, переконують вони. За словами міського голови Сергія Надала, в Тернополі можна розмістити виробничі потужності з металообробки, виробництва апаратури радіозв'язку, освітлювальних приладів, пошиття швейних виробів. Зокрема, вільні площі для цього мають заводи «Ватра», «Оріон», «Промінь» та інші. На жаль, місцеві підприємства практично лежать.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ПЕРЕЛІК
громадських організацій, яким Центральною виборчою комісією надано дозвіл мати офіційних спостерігачів під час проміжних виборів депутатів Київської міської ради 25 січня 2015 року в одномандатних мажоритарних виборчих округах №8 та №57

№ з/п	Назва громадської організації	Дата та номер постанови Центральної виборчої комісії, якою надано дозвіл мати офіційних спостерігачів	Територія, в межах якої надано дозвіл мати офіційних спостерігачів
1	ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «СОКІЛ СВОБОДИ»	від 15 грудня 2014 року №2212	м. Київ
2	ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «УКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА СВОБОДА»	від 15 грудня 2014 року №2213	м. Київ



20 грудня — День міліції

Особовому складу та ветеранам органів внутрішніх справ України

Шановні працівники органів внутрішніх справ!
Вітаю вас з нагоди професійного свята — Дня міліції!

Сфера вашої діяльності має особливі повноваження та величезну відповідальність перед суспільством, яке очікує від міліції захисту громадянських прав, інтересів та людської гідності, відчуття безпеки.

Нинішні часи стали для працівників органів внутрішніх справ справжнім випробуванням. Сьогодні міліціонери працюють не лише на вулицях мирних міст та сіл, а й у зоні проведення антитерористичної операції. Перед вами як ніколи стоять складні завдання, і захист наших громадян залежить від професіоналізму, порядності та відповідальності кожного без винятку співробітника міліції.

Європейське устремління нашої держави потребує докорінних змін у лавах внутрішніх справ. Населення очікує від вас дієвої підтримки та людяності, а держава — рішучої та професійної протидії проявам злочинності, сепаратизму та порушення правопорядку на рідній землі.

Бажаю вам витримки, принциповості та успіхів у реалізації відповідальних завдань, а вашим сім'ям, рідним та близьким — добра та злагоди.

Голова Верховної Ради України
Володимир ГРОЙСМАН.

ФОТОФАКТ



Учора Президент України Петро Порошенко та Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман взяли участь в урочистих зборах, присвячених Дню міліції.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

«Я не здамся без бою»

Сьогодні у цих доблесних воїнів права — професійне свято. І попри те, що на їхню роботу багато нарікань, саме ці люди одні з найперших опинилися в зоні АТО, ризикуючи власним життям. Одним із таких героїв є сумчанин Сергій Бозніенко — командир відділення №2 оперативного взводу спеціальної роти міліції, підпорядкованої УМВС.

Під час проведення антитерористичної операції в Сіверську він разом із колегами підірвався на міні й отримав важкі поранення. Після майже десятка складних тривалих операцій і тривалого курсу лікування прапорщик міліції нарешті приїхав додому.

Про трагічну подію 11 липня, котра сколихнула всю Сумщину, пам'ятають усі працівники органів внутрішніх справ області. Виконуючи бойове завдання, підірвались на залишеній бойовиками міні Олександр Ткаченко, Юрій Звада і Сергій Бозніенко. На жаль, капітан міліції Ткаченко загинув, а його товариші отримали різного ступеня тяжкості поранення.

Цей вибух розділив життя молодої людини на дві частини. До нього Сергій був звичайним життєрадісним парубком, який тільки-тільки одружився, мав улюблену, хоч і небезпечну, роботу, добрих друзів, міцне здоров'я та хорошу життєву перспективу. Після того — тяжкий біль, довгі операції, сумніви лікарів щодо того, чи варто рятувати ногу, і — безкінечні думи.

«Найцінніше — це життя, — каже нині Сергій. — Все інше можна заробити, нажити й купити. Але коли втрачаєш життя — ти за одну мить втрачаєш все».

На щастя, йому вчасно і кваліфіковано надав допомогу на місці відрядження до зони АТО хірург поліклініки УМВС Василь Журавель. Він супроводжував Сергія до однієї з лікарень Червоного Лиману, він же категорично заборонив місцевим лікарям ампутувати ногу. Потім супроводжував його до Харківського військового госпіталю, де військові лікарі, більш фахові у подібних випадках, підтвердили його впевненість — незважаючи на надзвичайно складну травму, ногу врятувати можна і треба. Протягом семи оперативних втручань вони буквально зібрали її по частинах, а також лікували травмовані обличчя.

«Сергій до останнього не говорив мені, що з ним сталося, — згадує дружина пораненого міліціонера Олена. — Казав, мовляв, не хвилюйся, я просто поламав ногу. Та коли я зателефонувала його товаришу, і мені сказали, що Олександр Ткаченко загинув, я зрозуміла, що із Сергієм трапилася біда».

Вона стала для свого чоловіка не лише коханою дружиною, а й нянею, медсестрою, доглядальницею та янголом-хранителем.

Волонтери домовились про лікування та реабілітацію Сергія в Естонії, але для цього необхідні кошти, насамперед — на транспортування. Адже й до цього часу міліціонер не може самостійно пересуватися і тривалий час перебувати в сидячому положенні. Однак Сергій не втрачає оптимізму: «Я не здамся без бою. І якщо буде в моїх силах повернутися — я готовий захищати і свою Батьківщину, і її незалежність».

Вл. інф.

Підтримка главі МВС у реформуванні відомства

Напередодні професійного свята — Дня міліції України керівництво МВС на чолі з міністром внутрішніх справ Арсеном Аваковим у Національній академії внутрішніх справ провели зустріч з ветеранами ОВС України, які вже багато років поспіль ідуть пліч-о-пліч зі своїми молодими колегами, підтримують їх у всіх починаннях та передають їм свій практичний та життєвий досвід.

«Нині ми переживаємо дуже складні часи. Країна перебуває у стані війни. У ці надскладні часи кожного з вас чекає робота і в кожному з вас є потреба в новій ситуації. У нас є одна важлива справа — змінити органи внутрішніх справ. Змінити їх таким чином, щоб повернути їх в суспільство та повернути довіру громадян. Головний девіз цих змін — перейти з репресивної машини в машину підтримуючу — «Йти і захищати». У нас з вами попереду ще багато роботи», — зазначив Арсен Аваков.

У свою чергу, голова Української Асоціації «Чорнобиль» органів та військ МВС України Василь Дурдинець зазначив, що після травневого звернення міністра внутрішніх справ усі ветеранські організації МВС і в Києві, і на місцях почали активну роботу в цьому напрямі. «Серед нас немає байдужих. У цих складних умовах було розроблено і схвалено Кабінетом Міністрів України концепцію і стратегію розбудови органів внутрішніх справ, радикальної реформи системи ОВС. Аби наша подальша спільна робота носила системний і скоординований характер, ми підготували проект Меморандуму, де виклали напрямки і сходи до спільної роботи керівництва Міністерства з громадськими організаціями, які діють при МВС», — розповів він.

За його словами, ветерани підготували текст звернення до ветеранів Міністерства внутрішніх справ України, включаючи прикордонників, рятувальників, працівників Національної гвардії, в якому закликали всіх колег-ветеранів долучитися до роботи як в центрі, так і на місцях до щоденної копіткої роботи у своїх колективах з реформування органів внутрішніх справ України. А наостанок хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять загиблих правоохоронців.

Прес-служба Міністерства внутрішніх справ України.

Переломна дата

Хвилиною мовчання прикарпатські правоохоронці у переддень професійного свята вшанували полеглих колег. Нинішній День міліції для усіх причетних до професії став переломною датою. Його у стінах обласної філармонії провели скромно, без зайвих пишнот та бравад. Традиційний звіт замінили показом півгодинного документального фільму, в якому вмістилися і здобутки, і болючі особові втрати. Кінострічка символічно розпочинається з фрази: «Міліція з народом».

ДОВІДКОВО

Понад півтисячі працівників прикарпатської міліції через ротацію служили і продовжують нести службу в зоні бойових дій. На жаль, десятеро з них, захищаючи рідну землю, загинули. З початку року прикарпатські правоохоронці розглянули 60 тисяч заяв громадян щодо фактів порушення законності та правопорядку, розкрили 550 економічних злочинів, викрили сім злочинних угруповань. Серед основних напрямків роботи працівників управління МВС України в області — протидія корупції, закриття гральних закладів, забезпечення порядку на автошляхах краю.



Начальник прикарпатської міліції Микола Семенишин передає матеріальну допомогу Христині Михайлівні, матері загиблого під Іловайськом бійця батальйону «Івано-Франківськ» Михайла Погорєлова.

Відмовляючись виконувати накази колишньої злочинної влади, івано-франківські «беркутівці» під час протистояння на Майдані одними з перших в країні написали рапорти на звільнення. Ті події змінили бойові дії на сході. Місцеві міліціонери, забезпечуючи спокій громадян вдома, почергово несуть службу у зоні АТО.

За мужність і професіоналізм, відповідальність, протидію злочинності найкращим працівникам управління МВС України в області вручили грамоти голови облдержадміністрації та голови облради. Правоохоронці отримали відзнаки Міністерства внутрішніх справ України, грошові винагороди, родини загиблих учасників АТО — матеріальну допомогу.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.
Фото Миколи МАЦЮКА.

«Найцінніше — це життя, — каже нині Сергій. — Все інше можна заробити, нажити й купити»

«Ми не просимо грошей, ми просимо допомоги»,

— сказав голова Луганської облдержадміністрації Геннадій Москаль на зустрічі із представниками ООН у Сєверодонецьку

Розмовляли про подальше співробітництво з цією міжнародною організацією. У зв'язку з тим, що ситуація й потреби у регіоні останнім часом змінилися, сторони дійшли висновку, що значного коректування вимагають також і програми допомоги від ООН. Керівник області позначив точки докладання сил. Найбільше, на його думку, постраждало цивільне населення. Багато будинків зруйновані вщент і відновленню не підлягають, інші будови необхідно капітально ремонтувати. Найпоширеніші наслідки обстрілів населених пунктів — зірвані ударною хвилею дахи й вибиті вікна.

— Але якби тільки це, — описує ситуацію Геннадій Москаль. — Багато мешканців залишилися без меблів, предметів побуту, одягу, і це теж треба враховувати. Ми запропонували нашому уряду ухвалити постанову, згідно з якою відшкодувати збитки за зруйноване житло на території області. Але нам говорять про виплати тільки після закінчення АТО. Я не ворожка Ванга, тож не можу передбачити, коли закінчиться АТО, а людям ніде жити вже сьогодні. На календарі — зима, а багато хто залишився буквально на вулиці. Крім того, дуже постраждала й продовжує страждати соціальна інфраструктура. Великі руйнування у Попаснянському, Станично-Луганському, Новоайдарському районах, у Щасті, Первомайську, Лисичанську. Я вже не кажу про дорожню інфраструктуру. Висаджено багато мостів, що утрудняє проїзд цивільного населення, техніки. Фінансової підтримки вимагають також переселенці. Одне слово, потрібні величезні капіталовкладення, але самотужки цю проблему ми розв'язати не можемо. Деякі кроки в цьому напрямку зробила адміністрація Президента, коли звернулася до обласних ОДА країни із проханням допомоги регіону. І вони допомагають відновлювати головні соціальні об'єкти. Але цього недостатньо. Якщо можливості програм ООН у плані надання допомоги регіону можна розширити, ми були б дуже вдячні за це.

Радник ООН з питань відновлення інфраструктури Слободан Тадік зазначив, що ООН розуміє, яку ношу узяла на себе обласна адміністрація. Проект, з яким організація зайшла на Донбас, — досить гнучкий, тому в окремих важливих моментах він може бути змінений. На першому етапі допомоги представники ООН мають намір вирішити екстремальну ситуацію, після чого направити свої сили на залучення допомоги міжнародного співтовариства. У результаті зустрічі було досягнуто домовленостей з розробки напрямів допомоги міжнародної організації населенню регіону. У Сєвєродонецьку приступили до створення офісу для представництва Організації Об'єднаних Націй. До речі, в ООН розробили стратегічний план реагування на кризу в Україні на 2014—2017 роки. Наступного року заплановано відкриття Державного агентства з відновлення Донбасу. Європейський інвестиційний банк має надати для цього кредит 200 мільйонів євро.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.
Фото автора.

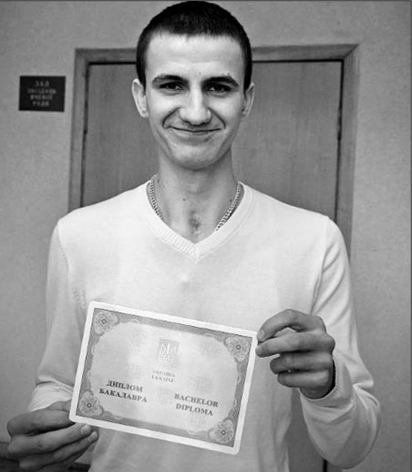


Під час зустрічі представників ООН з Геннадієм Москалем.

А ТИМ ЧАСОМ

До села Трьохізбенки привезли гуманітарну допомогу — харчі, солодощі для дітей і головне — будівельні матеріали. Серед них — шифер, який голова ОДА Геннадій Москаль обіцяв багатодітній родині Лихоманових. Її будинок дуже постраждав від артобстрілів. Під час недавньої поїздки Г. Москаля до Трьохізбенки батько п'ятьох дітей і опікун трьох онуків Ігор Лихоманов показав свій пошкоджений будинок і попросив привезти шифер та матеріал для перекриття. Будинок залишився практично без даху, держава жодної компенсації за пошкоджене житло не дає, а зробити ремонт власним коштом виявилося не під силу. «Ми були вдома, коли почався обстріл, встигли в сусідський льох заскочити», — розповів Ігор. Усі залишилися живі, а от будинок постраждав. Геннадій Москаль пообіцяв Лихоманову привезти шифер і свого слова дотримав. Частину балок привезли українські військові, які служать у Трьохізбенці. За час обстрілів у цьому населеному пункті постраждала сотня будинків.

Герой АТО отримав диплом



Кавалеру ордена «За мужність» III ступеня Василю Петринку під час засідання вченої ради Кіровоградського національного технічного університету ректор Михайло Черновол вручив диплом бакалавра. Отримати його разом зі своїми одногрупниками студент не мав можливості, бо в той час саме ніс службу в зоні АТО.

Старший сержант, розвідник третього полку спецпризначення Василь Петринко в липні ц. р. під час бойових дій під Іловайськом на сході України дістав тяжке поранення в голову. Вивезти його через територію, контрольовану сепаратистами, не вдалося. Бійця переправили в Ростовську область і там прооперували. Після цього він пройшов тривалий курс лікування в одному з українських госпіталів.

Щоб допомогти Василеві, активісти збирали в Кіровограді кошти на лікування. А друзі навіть організували благодійний футбольний матч, який підтримав народний депутат України Станіслав Березкін.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоград.
Фото Олени КАРПЕНКО.

Сотні тонн продуктів, одягу, ліків...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як розповів Станіслав Лукасік, у Польщі провели тендер серед неурядових організацій, за підсумком якого визначили чотири польські організації. Вони з наданого Харківській ОДА списку громадських організацій самостійно обрали собі чотирьох партнерів для передання гумдопомоги.

Станіслав Лукасік також подякував керівництву області за допомогу у розв'язанні всіх логістичних питань та сприяння оперативному (за один день) оформленню вантажу.

Розподілятимуть вантаж під контролем Генерального консула Республіки Польща в Харкові. Одразу вантаж частково доправили до місця призначення, частково завезли на склади. Відомо, що дві машини за допомогою відправили в колишній дитячий табір «Ромашка», де проживає частина тимчасових переселенців.

Микола КОСИЙ.
Харків.

ФОТОФАКТ

Рятувальники Житомира здали кров для лікування бійців, поранених під час бойових дій у зоні АТО.

Фото прес-служби управління ДСНС у Житомирській області.



ТОЧКА ЗОРУ

Мобілізація четвертої хвилі: нарощуємо резерви, російські спецслужби — дезу

На сході нашої країни триває формальне перемир'я. Обстановка напружена, кажуть у Генштабі ЗСУ. За добу (дані на ранок п'ятниці) терористи обстріляли українські сили дев'ять разів. А з моменту оголошення дня тиші (9 грудня) — 128 разів.

Секретар Ради нацбезпеки і оборони Олександр Турчинов певен: змусити Кремль виконувати домовленості, у тому числі мінські, може тільки сильна армія й сильна країна. «Іншого механізму немає. Я не вірю в дипломатію стосовно РФ. Не вірю, що вони підуть, злякавшись тиску наших союзників», — **сказав він в інтерв'ю ЛІГАБізнесІнформ**. А для цього Україні необхідно міняти мобілізаційну політику.

«Мобілізація — це не тільки призов на військову службу, йдеться про мобілізацію економічного потенціалу, бюджетного, матеріальних ресурсів. Це комплексне завдання, і потрібно забезпечити його виконання», — підкреслив секретар Радбезу. За його словами, наступного року плановано здійснити ротацію військовослужбовців, мобілізованих у 2014-му. Тобто створити потужний резерв із декількох сотень тисяч резервістів, які зможуть протягом доби, якщо буде потреба, стати до лав у бойовому порядку.

Крім того, Олександр Турчинов виступає за відновлення складу військкоматів із залученням тих, хто повертається з фронту з бойовим досвідом. Мовляв, ця робота саме для них. «Вони знають, хто потрібен на передовій, розуміють, що від таких рішень залежать людські життя», — вважає О. Турчинов.

У свою чергу, народний депутат, радник міністра МВС Антон Геращенко запропонував в одному зі своїх блогів перед тим, як організовувати четверту хвилю мобілізації, заслухати в Комітеті з оборони звіт начальника Генштабу ЗСУ Віктора Муженка про те, наскільки раціонально були використані людські ресурси після перших трьох мобілізацій. І отримати у нього відповіді на запитання: скільки військовослужбовців, захисників Батьківщини загинуло? Скільки поранено? Скільки комісовано через хворобу? Як мобілізовані були розподілені за видами Збройних Сил? (А то кажуть, що у військах ППО вже надкомплект перевищено уп'ятеро). Яке вони проходили навчання перед тим, як відправлятися на фронт? Тощо.

Ну а поки в нашому Генштабі, РНБО й парламенті обговорюють питання, пов'язані із черговою хвилею мобілізації, російські спецслужби активно готують її зрив.

За оперативними даними групи «Інформаційний Опір», структури інформаційно-психологічних операцій (ІПсО) ГРУ ГШ ЗС РФ і ФСБ РФ отримали завдання на проведення широкомасштабної інформаційної операції зі зриву або істотного перешкоджання четвертому етапу мобілізації, що готується в Україні.

«Цільовими групами та об'єктами впливу визначено військовозобов'язаних громадян України, а також членів їхніх родин. Завдання — створити негативне тло навколо проведеної т. зв. антитерористичної операції (нестерпні побутові умови, в яких перебувають українські військовослужбовці в зоні АТО; показувати сили АТО як «гарматне м'ясо»; а тероризм на Донбасі як «народно-визвольний рух» тощо). У ході операції планується широко використовувати формування «належної структурованої суспільної думки в соціальних мережах» за допомогою відео- та аудіоматеріалів, різноманітних «свідчень очевидців». Крім того, структурам ІПсО в РФ і на Донбасі поставлено завдання організувати «безпосередній або непрямий вплив» на аудиторію через деякі українські ЗМІ для створення так званої «вторинної правдоподібності», насамперед шляхом публікацій «достовірних матеріалів журналістських розслідувань», — пояснює народний депутат, координатор групи «ІС» Дмитро Тимчук.

Ольга ВІТЕР.



Санкції Євросоюзу проти Росії скасують лише після усунення причин їхнього введення, *заявила канцлер Німеччини Ангела МЕРКЕЛЬ* після саміту ЄС у Брюсселі *(«Дойче велле»)*

Учора відбулася відеоконференція контактної групи щодо Донбасу. Про це на брифінгу *заявив глава Міністерства закордонних справ Німеччини Франк-Вальтер ШТАЙНМАЙЄР.* Раніше про можливість відеоконференції перед зустріччю в Мінську заявляли президенти України — Петро Порошенко і РФ — Володимир Путін

Чергове попередження для Кремля

ЄВРОІНТЕРГРАЦІЯ

Українське питання вкотре стало одним із головних під час саміту Євросоюзу, що достроково завершився у четвер ввечері у Брюсселі. Лідери країн-членів ЄС продовжують шукати шляхи тиску на Росію, аби та припинила агресивну політику стосовно України. Падіння рубля через різке знецінення нафти, західні санкції і відсталість економіки РФ поки що не примусили господарів Кремля переглянути військові плани стосовно агресії на Донбасі, не кажучи про Крим. Принаймні, жодних сигналів, які вказували би на протверезіння, під час підсумкової річної прес-конференції президента Росії Володимира Путіна не з'явилося.



Очевидно, зрозуміла Європі політика батога й пряника з Росією не працює. Під відповідним контролем телебачення росіяни сприймають санкції та економічну кризу не як останнє китайське попередження про необхідність змін і реформ, а як намагання ворожого Заходу задушити рідну батьківщину. Тому, щодень сильніше затягуючи паски, в усіх бідах винуватять «страшних янкі», а не владу, що веде себе стосовно сусідів, мов середньовічний князь-завойовник, а в економіці — як повноправний господар усіх багатств.

Така тенденція не може не хвилювати Брюссель. Адже їхня мета — примусити Кремль як не вмовлянням, так економічними обмеженнями повернутися в рамки міжнародного права, що було напрацьоване та ухвалене після Другої світової війни. Причому, нагадаємо, що основа нового світового порядку до захоплення Криму базувалася на недоторканності кордонів. Недаремно президент Європейської Ради Дональд Туск **(на знімку)** заявив, що «вирішення кризи в Україні неможливо без нової стратегії Євросоюзу у відносинах з Росією», **передає Укрінформ**. «Сьогодні ми повинні надіслати сильний сигнал про нашу готовність до підтримки України, включаючи фінансову допомогу. Ситуація є драматичною і динамічною та потребує негайного реагування. Але ми не знайдемо довготермінового рішення для України без адекватної, твердої і відповідальної стратегії стосовно Росії», — сказав президент Європейської Ради. «Сьогодні Росія є нашою стратегічною проблемою, а не Україна. Так, звичайно, там є проблема з економічною ситуацією. Україна є жертвою певного виду вторгнення. Але ми знаємо, що нам робити для України. А найбільшим викликом є сьогодні підхід Росії не лише відносно України, а й щодо Євросоюзу», — підсумував Туск.

Утім, поки така стратегія ще лишень розбудовується, санкції все ж вирішено поглибити. Ще в понеділок Рада ЄС на рівні міністрів закордонних справ підтримала ідею розширення обмежень стосовно Криму. Лідери ЄС підтримали й затвердили це рішення. В «Офіційному журналі» ЄС уже з'явилося таке повідомлення: «18 грудня Рада ЄС ввела додаткові санкції у сфері інвестицій, послуг і торгівлі з Кримом. З 20 грудня інвестиції у Крим чи Севастополь заборонені: європейці і компанії з ЄС не можуть більше купувати нерухомість у Криму, фінансувати кримські підприємства». Крім того, туристичним операторам ЄС не дозволяється пропонувати туристичні послуги в Криму чи Севастополі. Зокрема, європейські круїзні судна не заходитимуть в порти Криму, за винятком екстрених випадків. Це також стосується всіх європейських суден. Водночас документ передбачає, що вже укладені контракти на круїзи до анексованого Криму можуть і далі виконуватися до 20 березня наступного року.

Такими є висновки відносно Росії, а що стосується України? Експерти вказують, що у Брюсселі вже почали втомлюватися від «київських проблем». Адже таких бажаних і гостро необхідних реформ, яких очікують навіть не стільки на Заході, скільки всередині суспільства, досі немає. Як натякають деякі європейські дипломати, війна не може бути виправданням для непроведення реформ. Без них будь-який поступ неможливий.

Тетяна ПАСОВА.
Фото надано прес-службою Європейської Ради.

Акт підтримки свободи

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Підписання закону не означає зміни політики адміністрації щодо санкцій, яку ми обережно координували відповідно до подій на місці й разом із нашими союзниками та партнерами», — йдеться у заяві пана Обами. Також президент заявив, що готовий відкликати накладені санкції, якщо Москва повернеться до виконання мінських угод і не порушуватиме суверенітет і цілісність України.

«Ми знову закликаємо Росію припинити окупацію і невдалу анексію Криму, підтримку сепаратистів у східній Україні, виконати зобов'язання, взяті на себе відповідно до Мінської угоди», — сказав Барак Обама.

Нагадаємо, що підписаний закон дозволяє президенту США надавати військову допомогу Україні, хоча й не зобов'язує це робити. Окрім України, статус особливого партнерства отримали Грузія та Молдова.

Міністр закордонних справ Росії Сергій Лавров під час розмови з держсекретарем США Джоном Керрі заявив, що «підписаний президентом США закон про підтримку свободи України, який погрожує новими санкціями проти Росії, може надовго підірвати можливості нормальної взаємодії між нашими країнами». Натомість Керрі зауважив, що санкції можуть бути скасовані, «залежно від того, який вибір зробить президент Путін».

Ян ТОМБІНСЬКИЙ: Змінювати потрібно систему, а не персоналії

ДО РЕЧІ

Дискусія про майбутнє і проблеми відносин між Києвом та Брюсселем днями відбулася у дипломатичному клубі Укрінформу, гостем якого став глава представництва ЄС в Україні Ян Томбінський** (на знімку). **Основними питаннями були: лібералізація візового режиму, членство в Євросоюзі, реформи в Україні та енергобезпека континенту.



Найбільше європейський дипломат говорив, звичайно, про трансформацію. Журналісти, користуючись неформальною обстановкою, намагалися дізнатися, чи, на його думку, нові чиновники розуміють виклики євроінтеграції? На що пан Томбінський чесно відповів, що деякі розуміють, а деякі — ні. «Утім, справа не в конкретному чиновнику. Слід змінювати систему, а не персоналії», — додав посол.

Природно, що в найближчому майбутньому успіх відносин з Брюсселем визначатиме вже не готовність влади до змін (це декларується ще з березня цього року), а їх реальне втілення у життя. У європейському напрямку в найближчій перспективі від цього залежатиме, зокрема, лібералізація візового режиму. Президент Петро Порошенко та вітчизняні дипломати вже заявили, що сподіваються на ухвалення такого рішення на саміті в Ризі у травні 2015 року. Однак Ян Томбінський нагадав, що для цього потрібно виконати передбачені Планом лібералізації візового режиму завдання, а їх ще багато. Це і запровадження біометричних паспортів (обіцяне на січень), і багато інших моментів, пов'язаних із безпекою. «Використайте час, що залишився до саміту, щоб показати, що було зроблено», — порадив дипломат.

Окремо йшлося про енергобезпеку. Ян Томбінський нагадав, що Європа лише на 30 процентів залежить від російського газу. Проте це загальна картина. В деяких регіонах залежність значно вища. Тому в країн спільноти ще багато завдань у цій галузі. Утім, він запевнив, що Брюссель вміє робити висновки з уроків. Так, газова криза 2009 року не минула даремно — вже збудовані газопорти та інтерконектори між країнами, що уможливлюють подачу «блакитного палива» від інших джерел. І це — лише початок масштабної роботи з диверсифікації постачань газу. В майбутньому наша держава теж зможе стати частиною цієї системи.

Тож висновок дискусії простий: Захід готовий допомагати Україні. Питання у тому, чи готова Україна допомагати собі?

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Лукашенка насторожує поведінка «східного рідного брата»

ДАЛІ БУДЕ?

Президент Білорусі Олександр Лукашенко сповнений рішучості вимагати роз'яснень від Росії, повідомляє агентство БелТА. «Поведінка нашого східного рідного брата не може не насторожувати», — заявив Олександр Лукашенко цього тижня під час засідання Радбезу Білорусі. Тому він хоче зустрітися з Путіним, щоб з'ясувати, «для чого потрібна така політика Російської Федерації стосовно Білорусі». Очевидно, поїздка до Москви відбудеться на початку наступного тижня. Але про точну дату візиту поки не оголошено.

Якщо на початку листопада глава Білорусі заявляв, що цілком підтримує Росію у її політиці щодо України, то грудень почався із серйозного загострення у відносинах двох країн. Так, Россільгоспнагляд розпочав війну проти білоруських товарів, заборонивши ввезення на територію країни продукцію більш як двадцяти білоруських м'ясо-молочних підприємств. Лукашенко відповів на такі дії радикально: наказав поновити митний контроль на кордонах з Росією і терміново шукати нових ринків збуту білоруської продукції. До слова, митні пункти Білорусі як члена Митного союзу не працювали з 1 липня 2011 року.

Також під час засідання Ради безпеки Білорусі Лукашенко відверто попередив Москву, що в разі військової агресії буде «відстрілюватися». Його застереження звучало досить переконливо: «Всі повинні розуміти, що нікому не дозволено розмовляти з нашою країною з позиції сили. Ми не гігантська держава, не маємо потужностей ядерної зброї, але наша армія достатньо боєздатна, щоб відповісти на будь-яку загрозу», — попередив Лукашенко і підписав директиву на оборону держави.

Цікавою була реакція Лукашенка й на різке падіння курсу рубля. Він зобов'язав вітчизняних виробників проводити розрахунки з російським бізнесом у доларах, нагадавши, що Росія продає Білорусі газ за долари. «Ми не можемо весь час молитися на одну Росію... Один цей ринок обвалився — і ми слідом полетіли». Цікаво, що Лукашенко як приклад можливої альтернативи навів ринок США, повідомивши, що низці білоруських компаній вдалося вийти на американський ринок. «Знято всі санкції, і ми з ними торгуємо. Отже, можна».

Нагадаємо, що з 2004 року проти Білорусі та особисто Лукашенка США запровадили економічні санкції. Проте, схоже, останнім часом політика Вашингтона щодо Білорусі почала змінюватися. Наприклад, у середу помічник держсекретаря США Вікторія Нуланд заявила: хоча Сполучені Штати і не відмовляються від своїх претензій та вимог до уряду Білорусі в правозахисній царині, але відкриті до покращення двосторонніх відносин. «Протягом останнього року ми спостерігали, що білоруське керівництво почувається дуже незручно перед біполярним вибором».

Експерти радять не поспішати з висновками стосовно зміни політики Лукашенка, оскільки він завжди грав свою гру. Так само важко спрогнозувати, чим завершаться спроби глави Білорусі шантажувати Росію, загравати із Заходом і намагатися всіх перехитрити. Але прецеденти є. Приблизно те саме торік робив Янукович.

Наталя ОНИЩУК.

21 грудня може відбутися зустріч Президента України Петра Порошенка та Президента Білорусі Олександра Лукашенка — УНІАН

ГПУ таки порушила одну велику справу проти банди Януковича

Генпрокуратура України об'єднала в одне провадження усі злочини, скоєні екс-президентом-утікачем Віктором Януковичем і його оточенням. Про це повідомив в ефірі «5 каналу» Генпрокурор Віталій Ярема (на знімку)***. За його словами, таке рішення було ухвалено після консультацій із провідними юристами та родичами героїв Небесної Сотні.***



«Ми вирішили об'єднати всі ці провадження в одне єдине. Дати йому кваліфікацію як «державна зрада», зокрема й «замах на державний устрій» — це 109 стаття, а також 255 стаття — «створення злочинної організації» Віктором Януковичем», — зазначив Ярема. У провадженні охоплено злочини, вчинені з 2010 року й закінчуючи вбивством демонстрантів 20 лютого цього року.

Цю подію у діяльності ГПУ прокоментував на своїй сторінці у Фейсбуку народний депутат, радник глави МВС Антон Геращенко: «Варто було 10 грудня провести спільне засідання Комітетів Верховної Ради із законодавчого забезпечення роботи правоохоронних органів і Комітету по боротьбі з організованою злочинністю і корупцією за участі родичів Героїв Небесної Сотні, адвокатів, ЗМІ, а вчора ухвалити рішення нашого комітету з рекомендацією зі зміни кваліфікації кримінальних справ проти Майдану, як Генеральна прокуратура вирішила відкрити проти Януковича і його банди справу за статтею 255 КК — «Створення злочинної організації» і ст. 109 Кримінального кодексу — «Дії, спрямовані на незаконне захоплення влади».

Підпільний кол–центр розташовувався... у Херсоні

Підпільний кол-центр, який обслуговував клієнтів із РФ, міліція виявила... в будівлі колишнього меблевого магазину — на вулиці Перекопській у Херсоні. Правоохоронцям допоміг випадок: до них звернулася молода городянка, котру прийняли до кол-центру оператором без офіційного працевлаштування, а через кілька тижнів вигнали через запізнення, не розрахувавшись за роботу. Вислухавши розповідь заявниці, оперативники управління з боротьби з організованою злочинністю зацікавилися закладом і вирішили вивчити його діяльність. З'ясувалося, що двоповерховий магазин орендував директор місцевого товариства з обмеженою відповідальністю. Він встановив комп'ютери, підключився до Інтернету, найняв понад вісімдесят операторів і заходився надавати громадянам РФ різноманітні посередницькі послуги з оплатою через електронні системи — від купівлі квитків на поїзди та літаки до замовлення місць на концерти і вистави у Москві, розповіли в секторі зв'язків із громадськістю УМВС Херсонщини.

При цьому замовники були впевнені, що мають справу з офісом у столиці РФ. Між тим херсонський ділок справно отримував з-за кордону свої комісійні, уникаючи сплати будь-яких податків. У його офісі вилучили близько сотні комп'ютерів. Триває слідство.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

ТОЧКА ЗОРУ

Криміногенна ситуація погіршується

У четвер ввечері в Печерському районі столиці застрелили трьох осіб, двоє з яких були співробітниками міліції, повідомив кореспондент LB. ua. ***Згідно з інформацією слідства, одного вбили в автомобілі «Шевроле» у дворі будинку, тіла двох міліціонерів виявили у квартирі на 9-му поверсі будинку по вулиці Мічуріна, 2.***

На думку голови наглядової ради ВГО «Українська асоціація власників зброї» Георгія Учайкіна, те, що сталося — чергове підтвердження, що криміногенна ситуація в Україні погіршується катастрофічними темпами.

Звертаючись до керівництва МВС, він пише на своїй сторінці у Фейсбук: «Ситуація, на жаль, майже вийшла з-під контролю. Це не дивно, бо в умовах воєнного конфлікту завжди зростає рівень злочинності й навантаження на правоохоронні органи. Далі буде ще складніше. Ми повинні визнати, що контроль над обігом зброї втрачено. Прийшов час законодавчо врегулювати обіг зброї в Україні, інакше всю країну накриє кривава хвиля криміналу». При цьому Георгій Учайкін прихильник того, щоб надати громадянам України право на захист власного життя за допомогою легальної зброї. «Ухвалення законопроекту «Про цивільну зброю та боєприпаси» (№1135-1) — це навіть уже не політичний крок, це питання виживання українців і України в цілому», — написав він.

Кохання — справа слизька

У Харкові міліція затримала організовану злочинну групу (ОЗГ), яка вимагала гроші з чоловіків, що віддавалися любовним утіхам із представницями найдревнішої професії. Як повідомляє ВЗГ ГУ МВС України в Харківській області, двох членів ОЗГ було затримано співробітниками УБОЗ під час одержання від «чергової жертви» 18000 гривень за нерозголошення таємниці нібито співробітниками правоохоронних органів.

Схема була така. Зловмисники підшукували велелюбних клієнтів серед жителів міста й осіб, які перебували тут у відрядженні, тих, хто користується послугами продажних жінок. А потім пропонували їм розкішну пані, яка була не проти того, щоби провести приємно дозвілля.

Але в «найцікавіший» момент з'являлися «суворі міліціонери», які зрештою погоджувалися за нескладання протоколу й нерозголошення пікантної інформації одержати невелику суму. Такса коливалася залежно від фінансових можливостей клієнта — від 500 до 5000 доларів.

«В Управління боротьби з організованою злочинністю надійшла інформація про діяльність на території області злочинного угруповання. Під час проведення оперативних заходів було встановлено, що дана група має корумповані зв'язки в правоохоронній системі», — сказав заступник начальника УБОЗ Сергій Сотников.

За його словами, співробітниками прокуратури разом із оперативниками харківського УБОЗ були затримані всі члени угруповання і поміщені в СІЗО, де перевіряються на причетність до скоєння інших аналогічних злочинів. За цим фактом порушене кримінальне провадження за ч. 2 ст. 189 (вимагання) Кримінального кодексу України, що карається позбавленням волі до 7 років.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Затримали підозрюваних у жорстокому вбивстві

У Чернівцях міліція затримала двох підозрюваних у розчленуванні трупа жінки, рештки якого знайшли у трьох сміттєвих баках. Таку інформацію днями на прес-конференції повідомив начальник УМВС України в Чернівецькій області полковник міліції Валерій Зінченко. За його словами, злочин вчинили мати й донька.. Мотив — звичайна користь: отримання пенсії, яка нараховувалася жертві.

«Одна з них, 1956 року народження, раніше відбувала покарання за статтею «шахрайство», має вищу педагогічну освіту, донедавна працювала нянею в іншій сім'ї. Її 28-річна донька працювала прибиральницею. Встановлено й особу потерпілої — це мешканка села Червона Діброва Глибоцького району. Вона просила милостиню перед церквою на вулиці Руській. Зловмисниці, які проживали неподалік, взяли до себе на квартиру цю жінку, за що вона їм сплачувала 600 гривень на місяць. За попередньою інформацією, підозрювані оформили на неї кредит. Також потерпіла була власницею житла, яке належало їй за спадщиною», — повідомили в начальника управління.

Зараз правоохоронці не можуть дати однозначної відповіді щодо причин смерті жертви — ще тривають експертизи. За версією підозрюваних, вони знайшли потерпілу вже мертвою, але оскільки жертва отримувала пенсію, то, аби ніхто не дізнався про її смерть і не позбавили пенсії, вони вирішили розчленувати та викинути у смітник частини тіла.

Як зазначив Валерій Зінченко, обличчя жертви було спотворене ударами молотка, також попередня експертиза встановила, що в шлунку та кишечнику жертви не знайдено залишків їжі. Таке буває тоді, коли людина тривалий час нічого не їла. «Крім того, у двокімнатній квартирі, де вони проживали, міліція знайшла понад 10 собак, 20 кішок, морських свинок та папуг, які перебували у жахливому, практично передсмертному стані. Ми долучили до цієї справи фахівців із захисту тварин. Триває слідство», — додав Зінченко.

Процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, яке проводить відділ розслідування злочинів, скоєних проти життя та здоров'я особи СУ УМВС України в Чернівецькій області, здійснює прокуратура Буковини. За інформацією правоохоронців, схожих злочинів в місті не вчиняли з кінця 1990-х років.

Сергій СУЛИМА.

Жахлива трагедія у гірському селі

На Прикарпатті в лісовому масиві, поблизу села Микуличин Яремчанської міської ради, виявлено тіла п'яти осіб. Про страшну знахідку в чергову частину Яремчанського МВ УМВС повідомив житель села Битків Надвірнянського району.

На місце події виїжджали керівництво прокуратури та УМВС області, слідчо-оперативні групи. Загиблі — чоловік та жінка і троє дітей віком 5—7 років, на тілі яких виявлено сліди від пострілів вогнепальної зброї. Як повідомили у прес-службі прокуратури області, поряд із трупом жінки знайдено гладкоствольну рушницю.

Відомості за фактом масового вбивства внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Хід розслідування на контролі прокуратури області. Нині проводяться слідчі дії та оперативно-розшукові заходи стосовно з'ясування всіх обставин. Призначено низку експертиз.

Позатим у місцевих соцмережах уже з'явилася інформація, що можливою вбивцею є жінка, наймовірніше мати, яка застрелила чоловіка, дітей і собі вкоротила віку. Кажуть, що це сім'я з Чернівецької області, яка відпочивала в Микуличині.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...злочинний покер–клуб діяв на Тернопільщині

Про це знало лише обмежене коло гравців. Пізно ввечері вони збиралися в одному з ресторанів райцентру, який офіційно не функціонував. Заходили з чорного ходу, грали за зачиненими дверима й зашторенми вікнами. Правоохоронці вилучили кілька гральних столів, фішки, карти. Загалом протягом останнього тижня в області припинено діяльність 41 об'єкта грального бізнесу, вилучено понад 280 одиниць грального обладнання, більш як 2,5 тисячі гривень, валюту. Відкрито дванадцять кримінальних проваджень.

Протягом трьох тижнів тривала операція «Нічне місто», в ході якої встановлено низку правопорушень у сфері суспільної моралі. Зокрема, в чотирьох випадках йшлося про факти сутенерства, ще в чотирьох — про поширення відеопродукції порнографічного змісту в мережі Інтернет. До адміністративної відповідальності буде притягнено і десяток повій.

...злодії проникли у квартиру через каналізаційний отвір

До яких тільки фантазій не вдаються злодії, особливо якщо є кримінальний досвід.

Такий, наприклад, як у 36-річного жителя міста Дніпрорудного Запорізької області. За його плечима кілька судимостей. А чоловіка знову розшукували за вчинені злочини. Та він видав себе за переселенця, і йому зі співмешканкою надали гуртожиток у передмісті Тернополя. Там же разом з родиною проживав і 30-річний житель Алчевська. Так і склався злочинний дует, який протягом трьох місяців пограбував у місті півтора десятки квартир.

Обирали помешкання на перших поверхах, в яких були металопластикові вікна. Склопакети висаджували легко і безшумно. Забирали все: від побутової техніки, одягу, ювелірних виробів до постільної білизни і миючих засобів. І, звичайно, гроші. Щоб перевозити вкрадене, придбали два автомобілі. Награбоване передавали кур'єрською службою додому — на схід.

Судячи з усього, «бізнес» ішов непогано: один винайняв чотирикімнатну квартиру, другий — приватний будинок, часто гуляли у ресторанах. Цікаво, що до однієї з квартир злодії намагалися проникнути через каналізаційний отвір. У підвалі вони розтрощили частину панелі й опинилися у вбиральні. Але оскільки помешкання було під охороною, довелося тікати тим же шляхом.

Жителя Алчевська з награбованим правоохоронці затримали у Тернополі, його колегу по злодійському ремеслу — в Запорізькій області, куди він приїхав переховати вкрадене. Майже все майно збереглося, тож його повернуть власникам, чого не скажеш про гроші.

Зловмисники перебувають під вартою. Триває слідство.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

...заборонені речовини завозили у виправну колонію вантажівкою

Сім літрів рідини з різким запахом алкоголю в ємкостях на два та п'ять літрів, елемент зарядного пристрою до мобільного телефону в окремому поліетиленовому пакеті, 10 пакетів по 100 грамів дріждҗів «Pakmaya» та речовину рослинного походження зеленого кольору знайшли в тирсі для паливних брикетів в Кіровоградській виправній колонії №6. Таке розмаїття заборонених предметів та речовин працівники закладу виявили під час огляду кузова вантажного автомобіля, який привіз до колонії сировину для виготовлення брикетів. Їх було вилучено. Триває слідство.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоград.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 246 (5996)
СУБОТА, 20 ГРУДНЯ 2014

У селі Солонці Пустомитівського району на Львівщині місцеві мешканці власними силами відремонтували дорогу обласного значення. Вони навіть не залучали бюджетних й автодорівских коштів — усе зробили самотужки завдяки вуличним комітетам та жителям, *передає наш власкор Богдан Кушнір*



Для 22 черкаських дітей, батьки яких загинули під час воєнних дій на сході країни, на мистецькому благодійному аукціоні зібрано понад 34 тисячі гривень, *повідомляє наш власкор Лідія Титаренко*

Освітянський кошторис — під сумнівом

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Чи скоротять обсяги державного замовлення в українських вишах (і наскільки), наразі невідомо.

Міністр відмовився називати показники нового освітянського кошторису, посилаючись на те, що робота з доопрацювання проекту держбюджету триває, і будь-які коментарі будуть можливі лише наступного тижня.



«Ті пропозиції, які ми надали, схвально сприйнято громадськістю і депутатами з різних фракцій. Можу сказати, що до нашої думки дослухаються, — зазначив Сергій Квіт **(на знімку)**. — Сьогодні я зустрічаюся з профспілками. Сподіваюся, що буде знайдено справді оптимальний варіант, що ці питання будуть відкриті для студентів і громадськості».

Як відомо, раніше Профспілка працівників освіти і науки України виступила проти непрозорого бюджетного процесу та пропозицій «звузити трудові та соціально-економічні права освітян, права громадян на безплатну освіту, медичне, пенсійне забезпечення».

Які сюрпризи отримають до свят «сіячі розумного, доброго й вічного», стане відомо вже наступного тижня. Тим часом Міністерство освіти зустрічатиме Новий рік з новим веб-представництвом. Учора Сергій Квіт презентував оновлений сайт МОНу, покликаний поліпшити його інформативність і можливість спілкування з відвідувачами. Оновлений веб-портал допоможе швидко («за три кліки») знаходити необхідну інформацію про діяльність та послуги міністерства, а також про нормативну базу в галузі освіти.

«Сайт буде важливим інструментом нашої діяльності, він буде інтерактивним», — розповів міністр.

Його розробники акцентували увагу на інформації для простих відвідувачів — школярів, студентів, батьків, вчителів та інших учасників освітнього процесу.

Веб-представництво було розроблено у співробітництві з агенцією Jaya-Digital «на благодійних засадах». До нового року сайт працюватиме у тестовому режимі, його можна знайти за посиланням http://new.mon.gov.ua. Згодом усі права на розроблений цифровий актив буде безплатно передано міністерству.

МОН та розробники сайту закликають усіх охочих, передусім учасників освітнього процесу, долучитися до його вдосконалення та обіцяють дослухатися до їхніх порад і зауважень.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Попереджувальний «останній дзвоник» від учителів



Прикарпатські освітяни провели акцію протесту під стінами облдержадміністрації (на знімку). Майже півтисячі педагогів висловили свою незгоду з урядовими намірами скасувати їм доплати. Вони прихопили із собою символічні шкільні дзвіночки. Під їхній передзвін, тримаючи в руках плакати із написами «Бідний вчитель — ганьба державі», «Освітянам гідну зарплату», люди вимагали поваги до їхньої праці.

Звертаючись до колег, голова Івано-Франківської міської профспілкової організації працівників освіти Ганна Гривнак сказала, що вони протестують не проти уряду, а проти його планів скасувати доплати, які гарантує вчителям ст. 57 Закону України «Про освіту». За її словами, якщо влада забере у них надбавки за класне керівництво і стаж, на оздоровлення, щорічну винагороду, тоді молодий спеціаліст отримуватиме 1470 гривень, голий оклад педагога зі стажем становитиме 1800 грн. Цих грошей, на її переконання, багатьом вистачатиме хіба що на оплату комунальних платежів.

Мітингувальники закликали урядовців почути їх і не погіршувати соціальний статус освітян. Інакше обіцяють зібратися на мітинг під Кабміном.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

Фото Миколи МАЦЮКА.

Стали «невиїзними»

На Херсонщині підприємства та фізичні особи — підприємці заборгували державі й місцевим бюджетам понад 180 мільйонів гривень.

Сума чималенька. Але навіть після звернення до суду та арешту майна і коштів на банківських рахунках боржників вдалося повернути лише 72,1 мільйона гривень. Тому податківці як останній аргумент застосовують тимчасову заборону на виїзд злісних неплатників за кордон. У прес-службі ДФС Херсонщини повідомили: до Державної виконавчої служби направили матеріали про 481 такого боржника. Серед них чимало керівників підприємств, котрі раніше дозволяли собі відпочивати під час відпустки чи зимових свят на пляжах Туреччини або Єгипту. Нині для них доступними залишилися хіба що азовське та чорноморське узбережжя рідної держави.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Будинок профспілок рекомендують не зносити

Експертний висновок про стан несучих конструкцій у Будинку профспілок у центрі Києва, який згорів під час акцій протесту, підтвердив можливість відновлення будівлі. Про це заявив на прес-конференції голова Профспілки працівників будівництва і промисловості будматеріалів України директор благодійного фонду «Відродження Будинку профспілок» Василь Андреєв.

Він зазначив, що в експертному висновку, який містить понад 400 сторінок, є «дослідження кожного вузла, кожної плити, кожної балки, яка існує в Будинку профспілок. І на підставі цього експертного висновку можна сказати, що Будинок профспілок перебуває в задовільному стані і потребує робіт з відновлення». Присутній на прес-конференції архітектор і один з експертів з дослідження стану Будинку профспілок після пожежі Артем Білик також підтвердив цю інформацію. При цьому він сказав, що багато плит перекриттів будівлі потребують заміни, утім, це, на думку експертів, не загрожує цілісності всієї конструкції.

Нагадаємо, навколо цієї будівлі вже тривалий час точаться дискусії, а нещодавно міський голова столиці Віталій Кличко заявив, що Будинок профспілок настільки постраждав від пожежі, що відновлювати його небезпечно.

Вл. інф.

Лампочки заощадять школі сто тисяч

Заміна всіх ламп розжарювання на енергоощадні дасть змогу дніпропетровській школі №91 економити до двох тисяч кіловат-годин електроенергії на рік на майже сто тисяч гривень.

Навчальний заклад одержав майже 500 таких ламп у рамках співробітництва облради й проекту ПРООН «Трансформація ринку в напрямку енергоефективного освітлення».

У школі відбувся відкритий урок, на якому дітям доступно й цікаво розповіли про те, що дає раціональне використання енергоресурсів.

Як повідомили «Голосу України» в облраді, надалі такі ініціативи планують реалізувати і в інших школах міста.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото прес-служби облради.



КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

На грип хворіють мало

За 51-й календарний тиждень року до закарпатських лікарів щодо захворювання на ГРВІ та грип звернулася 3671 особа. Серед хворих дві третини — діти віком до 17 років. Загалом показник захворюваності на ці недуги серед мешканців області майже на третину нижчий від епідпорогу.

Як повідомили нам у Головному управлінні Держсанепідслужби у Закарпатській області, найчастіше грипують в Ужгороді, а найменше — у гірських Тячівському, Рахівському, Міжгірському та Великоберезнянському районах.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Затримано грабіжників сільських крамниць

У Запорізькій області дедалі нахабнішими стають дії злочинців. Так, приміром, кримінальний квартет із місцевих жителів уже кілька тижнів поспіль скоював нічні крадіжки у магазинах Кам'янсько-Дніпровського та Василівського районів.

На діло зловмисники виїжджали на «Mitsubishi Lancer». Правоохоронці Великої Білозерки простежили за автівкою і піймали злодіїв на гарячому, коли ті через виламані двері виносили з магазину вкрадене. Щоб затримати злочинців, довелося відкривати вогонь.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

ЦИФРА

Понад 13 тис. учнів і майже 1,4 тис. педагогічних працівників на Полтавщині потребують підвезення до навчальних закладів. При цьому його організували майже для всіх школярів і 88 відсотків педагогів.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтава.

Тепер — як у німецькій клініці

Нове відділення анестезіології і реанімації відкрито в Луцькій міськлікарні. За рахунок бюджетних і благодійних коштів тут проведено ремонт і закуплено сучасне обладнання.

А ще створено гарні умови для пацієнтів, стан яких черговий лікар відстежуватиме за моніторами. Як зазначила головний лікар установи Лариса Духневич, відтепер відділення відповідає усім європейським стандартам і нічим не поступається сучасним німецьким клінікам.

Палати обладнано апаратами штучної вентиляції легень, док-станціями з інфузоматами, моніторами стану пацієнта з центральною станцією та іншою медапаратурою.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

29 грудня на Житомирщині відбудуться земельні торги (прес-служба Держземагентства)

ДО ДНЯ СВЯТОГО МИКОЛАЯ

Подорож у місто добра

У Святого Миколая подарунків і гостинців завжди вистачає для усіх дітей. Маленьких киян і гостей міста він запросив на святковий мюзикл «Подорож у місто добра» за мотивами казок Г.-Х. Андерсена, який за підтримки Міністерства освіти поставили студенти і викладачі столичного університету імені Бориса Грінченка та Інституту мистецтв. На кожній з вистав актори чекають щонайменше 300 глядачів — батьків та дітей, що вимушено переселилися із зони АТО.



Святий Миколай, відкриваючи свою резиденцію на території Національного заповідника «Софія Київська», яка працюватиме цілий рік, презентував виставку ялинок від дизайнерів і майстрів-флористів та побував на «Уроці добра», який провела перша леді України Марина Порошенко. Вона разом з дітьми з усіх регіонів України вишила серветки-обереги для українських воїнів-захисників.

Завітав Миколай з піснями та побажаннями добра і до юридичного ліцею імені Ярослава Кондратьєва Національної академії внутрішніх справ, де відбувся великий концерт **(на знімку вгорі)**. Не залишилися без уваги і юні хмельниччани. Тут, **як повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК**, маленькі артисти Хмельницької дитячої школи мистецтв подарували своїм одноліткам виставу «Святий Миколаю, приходь до нас з раю». Її переглянуло півтори сотні дітей-сиріт, позбавлених батьківського піклування. Кожному із вдячних глядачів ще й вручили солодощі, на які з міського бюджету було виділено 14 тисяч гривень.

А у львівській мистецький галереї «Art-efakt galereЯ» відбулося відкриття IV тематичної виставки Міжнародного фестивалю авторської ляльки «Лялькar't». Експозиція «Новорічної Феєрії 2014—2015» охопить увесь період Новорічно-різдвяних свят — від Дня Святого Миколая і до Водохреща. Ляльки створені руками дорослих майстринь, а авторами картин є діти — вихованці «Школи Мистецтв Оксани Бондарук». Фестиваль об'єднав понад два десятки майстринь з різних куточків України. Також на виставці можна буде оглянути та придбати авторські ялинкові прикраси, які майстрині створили спеціально для цієї події.

Фото **Андрія НЕСТЕРЕНКА.**

Борщ зі сметаною — не всім по кишені

Відповідно до дослідження, проведеного Головним управлінням статистики у Тернопільській області, жодне домогосподарство не віднесло себе до заможних. Натомість бідними назвалися понад 60 відсотків, небідними, але які ще не доросли до середнього класу, — 38,8 відсотка, середнім класом визнали себе всього 0,3 відсотка опитаних.

Майже половину грошових доходів сім'ї витрачають на продукти, що свідчить про їхнє зубожіння. Значна частина йде на оплату комунальних послуг, транспорт, ліки. Практично не залишається коштів на придбання побутової техніки, оновлення гардеробу, відпочинок, розваги.

Бо лише в листопаді ціни на газ зросли на 53 відсотки, гарячу воду — на 34, тепло з початку опалювального сезону — на 28, водопостачання і водовідведення — на 21 і 33 відповідно. На 22 відсотки подорожчав хліб, на 38 — гречка, на 32 — борошно, на 30 — м'ясо і м'ясопродукти тощо. Найбільше піднялися ціни на фрукти — понад 40 відсотків.

Дещо знизився у ціні хіба що борщовий набір, якщо мати на увазі овочі. Бо коли борщ варити за усіма правилами: з м'ясом, сметаною, то він і не кожному по кишені. За темпами змін вартості продуктів і послуг Тернопільщина — на шістнадцятому місці у країні. При цьому треба мати на увазі найнижчу серед регіонів середньомісячну зарплату.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Затримали «металістів», які різали завод

Днями курсанти розташованого у Полтаві навчального центру полку «Азов» затримали трьох «мисливців» за металобрухтом. Вони серед ночі вирізали обладнання заводу газорозрядних ламп.

За радянських часів це підприємство було одним із найпотужніших в обласному центрі, однак потім різко скоротило обсяги виробництва та, зрештою, «згасло». Сьогодні його територію бійці «Азова» використовують як тренувальну базу. Тож, відпрацьовуючи навички нічної «зачистки» приміщень, в одному з покинутих цехів натрапили на трьох чоловіків, які розбирали застаріле обладнання.

Крадії, мабуть, досить тривалий час ходили сюди як на роботу, поруч стояли шість наповнених брухтом тачок. Сліди ж автомобільних шин вказували на те, що метал вивозили регулярно. А після затримання зловмисників на місці пригоди з'явився чоловік, який представився співробітником правоохоронних органів, і намагався «домовитися» з неочікуваними охоронцями, не називаючи свого прізвища і не показуючи відповідних документів. У відповідь бійці «Азова» викликали справжніх міліціонерів.

Відкрито кримінальне провадження. Не виключено, що воно виведе до розкриття масштабніших схем грабунку заводського майна.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтава.



ФОТОФАКТ

Фотомитці Чернігівщини — члени Національної спілки фотохудожників України разом з працівниками обласної бібліотеки імені Короленка організували благодійну акцію для підтримки воїнів АТО. Вони виставили на продаж більш як 40 робіт членів фотоспілки.

Фото **Віктора КОШМАЛА.**

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...поля з озиминою — поруч із полем бою

У Донецькій області 80 відсотків озимини перебуває в гарному і задовільному стані, а загалом озимими культурами засіяно 410 гектарів. Про це «Голосу України» повідомив виконувач обов'язків директора департаменту агропромислового розвитку обласної держадміністрації Олександр Дзігім. «У 2015-му очікуємо на врожай, не нижчий за попередній рік, коли вдалося зібрати близько 2,5 мільйона тонн зернових у бункерній вазі. Є проблеми на тимчасово окупованих територіях. Якщо в районах, підконтрольних Україні, озиминою засіяні 110 відсотків від запланованої площі, то в тимчасово окупованих — трохи більше 50», — сказав очільник департаменту.

Аграрії, які працюють на територіях, підконтрольних самопроголошеній «ДНР», відчувають труднощі з реалізацією продукції. Вивезти її за межі «республіки» практично неможливо. Нещодавно влада «ДНР» встановила ставку податку на прибуток для тих, хто вивозить за лінію фронту борошно всіх сортів. Тепер підприємець повинен заплатити 6000 гривень за тонну борошна, що робить такі операції заздалегідь невигідними.

Андрій СЕРЕДА.
Донецька область.

...перекрили трасу через електросвавілля

На Миколаївщині, у селі Половинки Миколаївського району, місцеві жителі перекрили рух автотрасою Одеса— Мелітополь—Новоазовськ. Вони протестували проти відключень електроенергії.

— Основна вимога, яку висували люди, — не відключати електроенергію довше, ніж на дві години. До них виїхав начальник управління інфраструктури ОДА Едуард Волошинович. Ці відключення не залежать від облдержадміністрації, але ми робимо все можливе для стабілізації ситуації, — коментує ситуацію перший заступник голови облдержадміністрації Микола Романчук. — Були введені графіки аварійного відключення. Якщо ситуація покращиться, електроенергію будуть відключати не більш як на дві години на добу. Керівнику «Миколаївобленерго» доручено розробити графіки відключень, щоб кожний район чітко знав, коли в його будинках не буде світла.

Це не перший протест проти «електросвавілля» — жителі села Коблеве Березанського району вже перекривали цю саму трасу. Причиною для такого відчайдушного кроку стало 10-годинне відключення електрики на добу. У такий само спосіб протестували селяни і у районі міста Новий Буг.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

...не було світла — згоріла хата

Пожежа спалахнула в одному із житлових будинків у селі Кульчинки Красилівського району. Господарі прокинулись посеред ночі, коли відчули різкий запах диму. Одразу ж самі кинулись гасити вогонь. На допомогу покликали ще й рятувальників. Ті допомогли справитись з вогнем, будинок врятували, однак домашні речі все-таки згоріли. Біда сталась через те, що ввечері, коли вимкнули електрику, господарі запалили свічку. Не дочекавшись світла, полягали спати, а її так і не загасили. Через свічку, ймовірно, спалахнув стіл, на якому вона стояла.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.



Чотириста тисяч бланків лікарняних листів отримали медзаклади Дніпропетровщини. Протягом останніх семи місяців через їх відсутність пацієнтам видавали тимчасові довідки. Проблема виникла у зв'язку з тривалими тендерними процедурами в МОЗ. Нині департамент охорони здоров'я облдержадміністрації пропонує тим, хто має на руках довідку, прийти до медзакладу, який її видав, і замінити на лист тимчасової непрацездатності, *повідомляє наш власкор Володимир Рибальченко*

Терези: між життям і смертю,

або До чого призводять проблеми з перереєстрацією ліцензій на лікарські засоби

ГЛУХИЙ КУТ?

Зрозуміти заборону на виробництво певного препарату можна. Але лише в тому разі, якщо можна вільно дістати його аналоги — доступні для пацієнта ліки, які не треба замовляти десь у швейцарській приватній лабораторії за шалені гроші, а можна просто купити в аптеці на сусідній вулиці. А коли все впирається в нібито відсутність належних санітарних умов, під якими чомусь часто мається на увазі сучасний євроремонт, дороговартісні прилади, новітні лабораторії та інші красиві аргументи, за допомогою яких Міністерство охорони здоров'я «розводить» ліцензіатів, то це вже не просто прикрість...

Та буває ще гірше: є препарати, яким, щоб потрапити до рук українських пацієнтів, потрібен лише один папірець — ліцензія на продаж в Україні. І часто навіть не комерційним структурам, а державним установам. І мова не про підпільні вакцини з Індії, від яких помирають українські діти, а про дієві європейські препарати, перевірені виробником і пацієнтами. Останнім часом, зокрема, лікарі Кіровоградського онкодиспансеру б'ють на сполох у зв'язку з таємничим зникненням хіміотерапевтичного препарату «Блеоміцин». Про це розповів лікар хіміотерапевтичного відділення Андрій ГАРДАШНІКОВ.

— Пане Андрію, цей препарат конче необхідний?

— Блеоміцин належить до чотирьох основних препаратів, здатних лікувати одну із злоякісних пухлин — лімфому Ходжкіна. Він застосовується при гематологічних хворобах, лімфоцитарній лейкемії, пухлинах голови.

— Чи можна його замінити на інший?

— Аналогів йому наразі немає! Блеоміцин — важлива складова схеми хіміотерапії, яка спроможна повністю вилікувати людину з лімфомою Ходжкіна, інколи навіть на пізній стадії. Хворим на рак голови, шиї, ротової порожнини блеоміцин в складі схеми хіміотерапії може продовжити життя на рік-два. А це, повірте, важливо! Якщо ж цього препарату немає, то людина фактично втрачає всі шанси, щоб вилікуватися, втрачає шанси на життя.

— Скільки пацієнтів на Кіровоградщині потребують лікування блеоміцином?

— Кількість хворих із лімфомою десь близько 20—30. Щороку додається 10—15 нових первинних лімфом. Але препарат використовується при лікуванні й інших хвороб в онкології та гематології. Тобто загалом (з усіма діагнозами) можна налічити майже 200 людей, які потребують блеоміцину. Але ж варто розуміти: смерть через відсутність препарату навіть однієї людини, тим паче через недбалість чиновників, — це тяжка втрата. Як узагалі можна займатися підрахунками смертей, коли є можливість їх уникнути!? Тим паче що блеоміцин — це черговий препарат, який зникає. Є лікувальні засоби, що відсутні у продажу вже кілька років, є такі, які раніше зникали на декілька місяців, але нині, слава Богу, їх можна придбати...

— А де виробляється блеоміцин?

— У різних країнах різними фірмами. Блеоміцин — це назва діючої речовини. Тобто різні фірми в Німеччині, Австрії, Індії, Україні виготовляють ліки з різними назвами, але по суті це один і той само препарат — блеоміцин.

— Яка його вартість?

— Він не дуже дорогий, якщо порівнювати з багатьма іншими життєво важливими ліками. Коштує приблизно 200—300 гривень (точно сказати не можу). Для мене (лікаря) і для пацієнта важливий факт наявності препарату, а його ціна вже стає питанням другорядним. Держава взагалі обіцяла за програмою «Онкологія» видавати онкопрепарати безплатно, однак забезпечує ними в дуже малому обсязі — залишилися лише декілька препаратів, які пацієнти можуть отримувати безплатно — протягом року ця програма просто не фінансувалася. Той самий блеоміцин ще два-три роки тому видавався безплатно. Чесно кажучи, повністю ця програма ніколи не працювала. Тобто стовідсотково пацієнта ліками не забезпечували, але хоч щось давали. А тепер у людей навіть немає можливості придбати ліки самостійно!

— Коли почалися проблеми з поставкою?

— Зникати препарати почали в 2010 році. Нині, зокрема блеоміцин, просто заборонили продавати в наших аптеках — забрали ліцензію на продаж. Не знаю, чи його взагалі не імпортують, чи він припадає пилом десь на складах. У нашій країні, якщо збігає термін ліцензії на препарат, це просто катастрофа. Він зникає з аптек скрізь — ліків немає ані в Києві, ані в Одесі, ані в Кіровограді...

— Ми в Кіровограді можемо якось посприяти розв'язанню проблеми?

— Суто на рівні міста чи області (голови ОДА, департаменту) це не вирішити, але порушувати питання потрібно. Я написав замітку в Фейсбуці, в якій звернувся до міністра охорони здоров'я. Офіційно звернутися в мене особисто можливості немає, адже я рядовий лікар. Вважаю, що поки міністерство думає, пацієнтам із різних областей треба згуртуватися і домагатися розв'язання проблеми. Адже це їхнє життя. А лікарі є заручниками цієї ситуації.

— Кому може бути на руку те, що препарат не ввозять в Україну?

— Сказати щось напевно важко, адже це питання вирішується у владних коридорах у Києві. Я маю обережне припущення, а не звинувачення. Думаю, хтось усетаки зацікавлений вводити такі заборони, щоб стимулювати «інші» фірми, які цікавить український ринок.

Ольга ТКАЧЕНКО.

Кіровоград.



Малят врятували від інфікування ВІЛ

В Україні з 2001 року вдалося запобігти понад 10000 випадкам передачі ВІЛ від матері до дитини, повідомили «Голосу України» в «ЮНІСЕФ Україна».

Такого надзвичайного прогресу в боротьбі з небезпечною хворобою було досягнуто завдяки тому, що мільйони вагітних жінок, які живуть із ВІЛ, у світі та тисячі — в Україні отримали доступ до засобів, які є надійним бар'єром проти інфікування. Серед них — терапія, яка за умови постійного використання суттєво зменшує ризик передачі вірусу дитині та підтримує життя і здоров'я матері.

— Унаслідок цього кількість випадків інфікування в Україні скоротилось у сім разів порівняно з 2001 роком, — зазначає голова «ЮНІСЕФ Україна» Джованна Барберіс. За її словами, це стало можливо завдяки роботі уряду України у співпраці з ЮНІСЕФ та іншими партнерами.

Діана ПОТОЦЬКА.

Київ.

Фото надано «ЮНІСЕФ Україна».

Не готові мати дітей? Відкладіть рішення у... морозилку

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

А прийде час — дістаньте, розморозьте, виростіть і виховайте. Гадаєте, що така пропозиція — нісенітниця? Зовсім ні. Сучасна медицина готова запропонувати і такий варіант. Жінка, справді, може відкласти на певний час свою вагітність, але водночас наперед відібрати і законсервувати клітини, з яких у майбутньому з'явиться дитина.

— У житті жінки трапляються різні ситуації. Скажімо, виникли серйозні проблеми зі здоров'ям, коли не можна вагітніти, а шанс народити після лікування невеликий. Чи, приміром, з'явилися певні труднощі в бізнесі, кар'єрі, і діти — просто не на часі. А можливо, жінці просто ще не вдалося знайти свою половинку, а тим часом роки минають і дедалі проблемніше народити здорове дитя. Тоді ми приходимо на допомогу, — розповіла Наталя Данкович, доктор медичних наук, акушер-гінеколог та репродуктолог. — У нас створено цілу мережу медичних центрів, де використовують такі досягнення репродуктології, які ще не так давно вважалися просто фантастикою.

Зокрема, це кріотехнології та вітрифікація ооцитів. Якщо пояснити просто, то це означає, що яйцеклітини жінки можуть бути заморожені різними методами. А потім місяцями, а то й роками зберігатися до того часу, коли вона вирішить стати матір'ю. Законсервовані здорові клітини суттєво зменшать різні ризики, які в жінки виникають з віком.

Та й замовити стать майбутнього нащадка тепер також не проблема. Варто звернутися до фахівців, і вони посприяють тому, щоб у родині з'явилися бажані дівчинка чи хлопчик.

— Мало того, ми можемо гарантовано відібрати ті клітини, в які не закладена на генетичному рівні ціла низка спадкових хвороб. Приміром, і така важка, як хвороба Дауна, — продовжує розповідь Лариса Ковалевська, кандидат медичних наук, генікололог, ендокринолог. — Народити здорову дитину — найголовніше бажання практично кожної жінки. Але особливо актуальною є ця проблема для тих родин, в яких уже виявлялися важкі захворювання, або вже народжені діти мають невиліковні діагнози, а батьки хочуть мати ще одне дитя.

Як розповіли фахівці, у світі вже з'явилась практика, коли достатньо взяти у вагітної жінки аналіз крові і за ним визначається стан здоров'я, схильність до спадкових хвороб, можливі ризики зі здоров'ям майбутньої дитини. Таке обстеження вже можна замовити і для українських матусь. Однак наразі процедура лабораторного дослідження залишається надто дорогою, а тому малодоступною для більшості родин. Утім, медики не відкидають того, що за нинішніх темпів розвитку медицини це дослідження стане звичним і масовим, на кшталт звичайного аналізу крові.

Чимало сучасних родин дедалі менше покладаються на сліпу гру долі. Час народження, стать і здоров'я дитини — все це можна «замовити». Та головне — бажання подружньої пари стати батьками. Без цього не запрацюють жодні методи і новації.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ

Цілюща бджолопіраміда

***Прикарпатський пасічник Віктор Білаш побудував у своєму обійсті бджолопіраміду** (на знімку).*

За словами господаря, аналогів такої споруди в Україні, напевно, немає. Геометрично вона є рівносторонньою пірамідою, чотири грані якої чітко зорієнтовані на сторони світу. Щоб її створити, об'їздили чимало місць, консультувалися зі спеціалістами з пірамідології та біоенергетики, знайомилися з відповідною літературою. І лише тоді розробили макет і почали зводити свою бджолопіраміду, до того ж без жодного цвяха. Її висота — 3 метри 80 сантиметрів, довжина — 5 метрів 12 сантиметрів. За пропорціями відповідає кристалу структурованої води.

Піраміду один із найуспішніших бджолярів Галицького району області створив із лікувальною метою. Усередині її поміщено вулик, отвори якого виведено назовні, на ньому і лежатимуть пацієнти, які довіряють апітерапії, тобто лікуванню бджолами. Віктор Білаш переконаний, що медороби є особливими створіннями, і сподівається, що його метода дасть змогу відновити здоров'я багатьом землякам.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Фото Миколи МАЦЮКА.



Розвалили чужу хату, а сільський голова каже, що це анекдот

СИТУАЦІЯ

На Вінниччині, у селі Хижинці, селяни затримали невідомих, які вночі розвалювали чужу хату. Якась жінка найняла людей, які, дочекавшись темряви, з молотом і ломом взялися до роботи.

Двоє місцевих жителів, Ігор і Юрій, поверталась з роботи і звернули увагу на гупання і звук пилки, що долинали з обійстя їхніх сусідів Данильченків. На подвір'ї стояла іномарка.

Сільський голова на НП не відреагував

Юрій має вдома офіційно зареєстрований пістолет для відстрілу гумовими кулями. Прихопив зброю і разом з Ігорем зайшли на подвір'я до сусідів. На їхнє запитання: «Хто там? Обізвіться!» ніхто не відгукнувся. Тоді Юрій вистрелив угору. Одна тінь шугонула у садок. А двоє вийшли із-за хати. При світлі ліхтаря хлопці побачили, що це люди не з їхнього села. Біля них лежали молот, лом, у дерев'яному сволоку застрягла пилка. Найбільше вразило, що задня і бокова стіна будинку уже лежали на землі. Нічна стрілянина вивела з будинків інших людей. Незнайомці намагалися сісти в автомобіль і втекти, але селяни завадили їм це зробити. Оточили і так утримували доти, доки не приїхали господарі, яким повідомили телефоном, і міліція.

Депутат сільради Микола Глущенко, який проживає неподалік, повідомив про пригоду сільському голові Василю Шевчуку. Однак, за словами пана Миколи, той, чомусь, не відреагував на таку резонансну подію. Більше на дзвінки не відповідав. Коли хлопці приїхали до нього додому, щоб повідомити про НП, двері їм ніхто не відчинив.

— Ні мені, ні моїм землякам незнайомі чоловіки так і не відповіли, хто вони, звідки, чому опинилися біля чужого будинку, а головне — навіщо розвалили стіни, — розповів під час зустрічі з кореспондентом «Голосу України» сільський депутат Микола Глущенко. — Щоб вночі комусь розвалили хату, такого у нашому селі ще не було.

Впаде комин — земля перейде сільраді

Вісім років тому будинок, який розвалювали незнайомі люди, придбала сім'я Данильченків. Людмила родом з цього села, тут народилася, виросла, деякий час працювала. Земляки добре пам'ятають її дідуся. Він, Бондар Василь, повернувся з минулої війни з багатьма нагородами, серед яких був орден бойової Слави. Дід і бабуся працювали у місцевому господарстві. Нема вже їх на світі. Свій будинок залишили Людмилі. У неї з чоловіком троє дітей. Два хлопці закінчують аграрний університет, дочка — школярка.

— Цю хату ми купили для дітей, — каже Людмила. — Не випрошували у держави, а за власні кошти купили, які збирали не один рік, бо заробітки у нас невеликі, та й діти вчаться, потрібні постійні витрати. Оформили хату на чоловіка. А тут прийшли люди — і розвалили. Дві стіни справді лежать на землі. Ще трохи — і так само впав би дах.

На всі запитання господарки будинку незнайомі їй чоловіки не відповідали. Час від часу вони спілкувалися по телефону з якоюсь жінкою. Людмила каже, навіть було чути, як та кричала, мовляв, чому вони не втечуть звідти. А потім та жінка явилася на подвір'я власною персоною.

— Вона теж не з нашого села, — розповідає Людмила. — Називати себе не захотіла. Все намагалася відвести мене подалі від людей, щоб про щось поговорити. Я ж наполягала, щоб спілкувалася при всіх. Нарешті вона повідомила, що розвалити хату їй дозволили. Ми всі замовкли від здивування, коли почули про таке. Ще й уточнила, що їй показали саме цю хату. Пояснили, що земля тут не приватизована, і це справді так, бо ми ще не зробили цього. Їй сказали, як впаде комин і хати не стане — земля перейде до сільради. Тоді й зможуть надлити її синові, бо він служить в АТО. Все, що вона казала, чули мої земляки, які в той вечір зібралися у нас на подвір'ї. Але хто саме їй давав такі обіцянки, хто показував оселю, жінка про це не обмовилася жодним словом.

— Коли я побачив цю жінку, то пригадав, що вона вже була у нас на сесії, — продовжує Микола Глущенко. — Знаю, що їй пропонували земельні ділянки, але, очевидно, чимось вони не підійшли.

Міліцію чекати довелося довго. Приїхала група з Вінницького райвідділу. Трьох чоловіків і господарів запросили до райвідділу.

— З міліції ми вийшли о пів на другу ночі, — каже Людмила. — Я наполягла, щоб у протокол внесли слова жінки, які вона говорила при людях, що їй дозволили розвалити будинок. Спочатку цих слів не було в тексті.

Після того, що сталося, Людмила спілкувалася з сільським головою Парпурівець Василем Шевчуком (до складу цієї сільради входить село Хижинці). Каже, розмова відбувалася у присутності депутата сільради Валерія Шпака. За словами жінки, єдине, що почула від пана Шевчука: «А ти чому не приватизувала землю?». Її чоловік з синами підперли дах дерев'яними стовбурами, щоб до кінця не розвалився. Бо ж «впаде комин — земля перейде сільраді». Жінка каже, що вона не раз чула ці слова від сільського голови.



Людмила Данильченко переконана, що без згоди сільської влади незнайомі люди не руйнували б чужий будинок.

«Що це за анекдот ви розповідаєте...»

Сільський голова Василь Шевчук, з яким двічі спілкувався телефоном кореспондент «Голосу України», обидва рази стверджував, що хата на місці, ніхто її не розвалював.

— Що це за анекдот ви мені розповідаєте? — запитував керівник села. — Я нічого не знаю і не хочу знати ні про яку хату. У нас у селі вільних земельних ділянок нема. Усіх, хто звертається, відправляємо в управління земельних ресурсів. Там мають право надлити землю за межами населеного пункту.

Голова повідомив, що одному учаснику АТО письмово видали довідку про те, що вільних ділянок на території села у них нема. Пан Шевчук категорично та ще й емоційно відхрестився від того, що з дозволу сільради хтось розвалив будинок сім'ї Данильченків. Сказав, що це наклеп на нього.

Начальник Вінницького райвідділу міліції Віктор Сидоренко у розмові з автором статті повідомив, що вже встановлено, що жінка, син якої служить в АТО, найняла людей, які мали розвалити будинок, бо на цьому місці її синові обіцяли надати земельну ділянку.

— Господарі розваленого будинку мають звернутися до суду і їм буде відшкодовано збитки, — уточнив Віктор Сидоренко. — Кримінальне провадження не відкрито, бо не встановлено суму збитків. Стаття 194 Кримінального кодексу України передбачає у випадку незначних збитків адміністративну відповідальність. Будинок, про який йде мова, старий, стіни глиняні, очевидно, сума збитків буде незначна. Передбачаю, що кримінального провадження може не бути. Але це стане відомо після встановлення суми збитків.

— Ми після того три дні не могли спокійно спати, — ділиться думками господар розваленого будинку Микола Данильченко. — На цьому наші тривоги не закінчилися. Тепер ще й по судах треба ходити. За своє ще й маєш потерпати. Чому? Бо такий у селі керівник?

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...з'являться два нові заповідники

Майже на 2,3 тисячі гектарів зросла площа природно-заповідного фонду (ПЗФ) Дніпропетровщини. Відповідне рішення щодо створення двох нових об'єктів ухвалили обласні депутати на черговій сесії.

Так, у регіоні з'явиться ландшафтний парк «Балка Кобильна» площею 1844 гектари в Широковському районі й ботанічний заказник «Початок річки Саксагань» на площі 418 гектарів у Криничанському районі. Тож площа ПЗФ області тепер становить 92,6 тисячі гектарів — це майже три відсотки всієї території Дніпропетровщини.

— Ми робимо все можливе, щоб поліпшити ситуацію й зберегти необхідний екологічний баланс, — розповів голова облради Євген Удод. — Це стосується зменшення обсягів шкідливих викидів підприємствами, поліпшення якості питної води в регіоні, збільшення площі зелених масивів і створення нових ландшафтних парків і заказників.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

...мріють про свого мобільного оператора

У Криму планують створити компанію, яка надаватиме послуги мобільного зв'язку на території півострова. Про це повідомив «міністр» інформації Криму Дмитро Полонський. Така необхідність викликана насамперед перевантаженням абонентами оператора МТС-Росія, яке призвело до того, що мешканці регіону постійно скаржать ся на якість зв'язку.

«Що стосується приходу на півострів інших мобільних операторів, то ми зі свого боку активно запрошуємо їх у Крим. Однак багато компаній, що працюють на території Росії, є міжнародними й бояться потрапити під дію економічних санкцій, вони до нас не заходять. Тому ухвалено рішення про створення власного кримського оператора, що потребує чималих вкладень», — сказав Дмитро Полонський.

Ми вже повідомляли, що «влада» півострова зробила роботу українських операторів мобільного зв'язку в Криму неможливою.

Михайло РУДЕНКО.
Сімферополь.

...сперечаються, скільки платити за проїзд

Рішення про підвищення вартості проїзду в громадському транспорті, яке Житомирський міськвиконком ухвалив ще третього грудня, досі не набрало чинності. Передбачалося, що пасажири платитимуть на 50 копійок дорожче: у трамваях і тролейбусах — дві, а в маршрутках — три гривні. Через хвилю невдоволення це питання винесли на обговорення сесії, однак голосів для скасування рішення виконкому забракло. Наступного дня виконувач обов'язків міського голови Любов Цимбалюк повідомила, що зупиняє рішення про підвищення проїзду. До наступної сесії мають ґрунтовно проаналізувати аргументи перевізників.

Учасники пікету під стінами міськради нарікали на якість перевезень: авто — дешеві, тож маленькі й тісні, багато водіїв за кермом курять, а музика, яка супроводжує всю дорогу, — «Путін. fm». Перевізники, у свою чергу, застерігають: через подорожчання пального й автозапчастин взагалі можуть зупинити роботу.

Олексій КАВУН.
Житомир.

«Планові» відключення змінюються аварійними

Міста Каховка та Нова Каховка, а також 10 з 18 районів Херсонщини потрапили у зону віялових відключень електроенергії. Вони вважаються «плановими», але в багатьох містах і селах відключення, про які попереджали заздалегідь, поза графіком змінюються аварійними. Тому темрява у хатах панує не чотири години на добу, а шість, подекуди навіть вісім. В обласний центр світло нібито подається без перебоїв, проте мешканці кварталів у зоні індивідуальної житлової забудови чи не кожен вечір проводять при свічках — автоматика трансформаторних підстанцій не витримує перепадів напруги і вимикає обладнання, щоб не сталося коротких замикань та пожеж. А щойно відключають подачу електроенергії, як у приватних будинках вимикаються «економні» опалювальні котли, які без електрики не працюють. От херсонці слідом за військовими кинулися по магазинах чи приватних майстернях купувати «буржуйки», щоб у разі тривалої відсутності світла бодай без тепла не залишитися.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Нові ліхтарі значно економніші

У Миргороді почали монтувати нові вуличні ліхтарі. Ними замінять раніше встановлені на вулицях Гоголя, Старосвітській, Козацькій тощо. Місцеві комунальники спільно з однією із німецьких фірм реалізують проект, спрямований передусім на економію ресурсів. Адже нові ліхтарі дають можливість заощаджувати понад 40 відсотків електроенергії.

При цьому, за свідченнями мешканців і гостей курортного міста, якість освітлення не погіршується. Водночас зекономлені кошти використають на подальший благоустрій вулиць, парків і скверів. Загалом у Миргороді, згідно зі згаданим проектом, заплановано встановити 438 енергоощадних ліхтарів.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.

23 грудня в Центральному державному архіві літератури і мистецтва України (у дворі Софії Київської) відкривається виставка «Плеяда бойчукістів»



Вчора минуло 95 років від дня народження знаменитого українського поліглота і майстра художнього перекладу Миколи ЛУКАША (1919—1988)

Сон як метафора пробудження

НА ЗДОБУТТЯ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ

Добігає кінця 2014-й — рік 200-літнього ювілею Тараса Шевченка. Своє бачення творчого доробку Кобзаря запропонував глядачам у виставі-колажі «Сон» за його творами Київський театр юного глядача на Липках. Це круговерть і перебіг української історії, віддзеркаленої в житті її національного пророка. Головна ідея, що стрижнем проходить через виставу, — споконвічне прагнення нації до волі й незалежності.

Прем'єра відбулася у березні. Творці — режисер В. Гирич, сценограф М. Френкель, хореограф О. Скляренко. У постановці нерозривно сплелися в єдине ціле сучасне прочитання творів поета і його образ, народжений Майданом, Революцією гідності. Коли відкривається завіса, перед глядачем постають шини на сцені, а на екрані — криваві події Майдану. Все сучасне тло ілюструють слова Шевченка, утверджують і поглиблюють його, ніби поет писав саме про Майдан у свій 200-літній ювілей.

Вражає масштабність вистави, тут — майже 60 акторів, багато з них виконують по 2—4 ролі. Це колаж, у якому відображено весь складний життєвий шлях Шевченка. Глядач бачить того малого Тараса, який іде шукати залізні стовпи, і юного Шевченка, і його ж у старшому віці. Для постановників важливо показати на сцені твори Кобзаря, через які репрезентується доля України, бо шлях поета — це шлях України.

На сцені — конструкція з двох ярусів, на яку спрямована вся увага. Різні дійства відбуваються на її сходах. Шевченко здебільшого перебуває на верхньому ярусі. Він сам читає свої твори і спілкується з героями. На верхньому подіумі також і його мучителі — цар Микола II із царицею. Постановники інтегрували у виставу багато творів поета: починаючи з ранньої «Катерини» і завершуючи «Щоденником» і листами.

Серцевина постановки — тріади з містерії «Великий льох» із трьома душами і трьома воронами. У першій дії кожна душа-пташка розповідає про те, чого її не впускають до раю. А от ворони як втілення жадоби пролитої крові людей у безкінечних війнах постають в останній дії. Нині цей уривок звучить найбільш актуально. Саме тези «Великого льоху» перетворюють виставу на єдине ціле, визначають її головну концептуальну спрямованість. Це зло імперського поневолення з минулого актуалізується, коли ворона промовляє: «Та й москаль / Добре вміє гріти руки!»

Вистава розрахована на тих глядачів, які знають твори Тараса Шевченка, тому тут звучить заклик їх аналізувати знову і знову. Дуже продумана пластика, ансамблева гра акторів зумовлює єдність на сцені. Кожен образ є виразним, індивідуальним і неповторним. Це смислова й візуальна цілісність, коли багатоголосся героїв зливається. Текст і персонажів єднають в одне ціле рух і пластика.

Вистава продемонструвала незвичний підхід до феномену Кобзаря — новий, неформальний, що дало новаторський художній результат. Це слова Шевченка, почуті Майданом та інсценізовані. Тут присутні три образи поета, від імені якого говорять актори. Вони показують різні грані його характеру, еволюцію світогляду. Актори проживають тексти Кобзаря, доносячи їх до глядача. Юний Тарас зворушує. Шевченко середнього віку — дуже емоційний та експресивний. А всю монументальність постаті генія проносить через виставу «старший Шевченко». Він спонукає думати, робити власні висновки. Його роль у «Сні» зіграли троє акторів. Малий Тарас — Назар Добріян, юний — Юрій Родіонов, головна роль належить Тарасу Мельничуку.



Сцена з вистави «Сон». Праворуч — Тарас Мельничук у ролі Тараса Шевченка.

Фото Бориса МИХАЙЛОВА.

Використана у виставі метафора сну дає змогу поглянути на події збоку. Образ свічки — це орієнтир шляху в майбутнє, яким піде українська нація, утверджуючи свою державність. Світлова партитура так само гармонійно поєднується з емоційною палітрою. На тлі всього цього відбувається дійство нового відкриття поета глядачем. У цьому полягає головна місія твору — показати історію генія, що став символом України.

Оксана СЛІПУШКО,
доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри історії української літератури і шевченкознавства Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

«Бал ідіотів» на кримській сцені

Спочатку зміна табличок з українськими назвами населених пунктів, потім театри й от — перейменування вулиць і бібліотек. Так у Криму позбуваються «українського минулого». По-хамськи й без усякого сорому.

З помпою пройшла наприкінці листопада заміна дорожніх покажчиків у Сімферопольському районі. «Урожайне» і «Трудове» стали «Урожайным» і «Трудовым», причому на самих табличках раніше ці назви дублювалися й російською мовою.

«Спікер» кримського парламенту, який особисто брав участь у цім дійстві, під звуки духового оркестру заявив, що так Крим звільняється від більш як двадцятилітнього «українського насильства». Хоча невже воно виявлялося в дорожніх покажчиках?

Далі — маразм міцнішав. Перейменували Кримський український музичний театр і навіть Кримський російський драматичний театр. Він, разом із приставкою «російський», втратив і ім'я Горького, музичний залишився без найменування «український». Тепер це просто театри. Втім, кажуть, що російський театр втратив назву лише для дотримання балансу, а потім усе повернеться на круги своя.

Уже на початку грудня було ухвалене рішення про перейменування Кримської наукової бібліотеки, яка з 1956 року мала ім'я Івана Франка.

На фасаді книгозбірні ще зберігається колишня назва, але в найближчі дні тільки її знімуть. Так само, як зняли букви з головного корпусу Таврійського національного університету імені В. Вернадського. Він нині, за рішенням російського уряду, іменуватиметься «Кримський федеральний університет».



Повернемося до наукової бібліотеки. Вона відома з 1843 року, коли в Сімферополі відкрилася «Громадська бібліотека для читання» із книжковим фондом у 600 томів.

У 1921-му створена Центральна обласна бібліотека Криму, що об'єднала фонди декількох книгозбірень. До 1941 року тут було 350 тис. книг. Ім'я Івана Франка бібліотека отримала в 1956-му у зв'язку з 100-літнім ювілеєм українського письменника.

З 1925 року книгозбірня займала будівлю колишніх Дворянських зборів. У 2007-му відкрилася нова будівля, причому фінансував будівництво, заморожене ще з радянських часів, саме уряд України.

Наукова бібліотека — одне з найбільших книгосховищ Криму й методичний центр для всіх кримських книгозбірень. Це по-справжньому сучасна будівля, начинена найпередовішими технологіями.

Про незгоду з перейменуванням заявили в Криму не тільки представники громадськості, а й кримські політики.

Приміром, лідер Кримської організації партії «Коммунисты России» Леонид Грач, коментуючи дії кримської влади для сайту «Крым. Реалии», сказав: «То вони з українського театру зняли назву (український), то з російського, то — за перейменування вулиць, тепер — бібліотеки. У Криму бардак, злидні, безробіття. У Криму на кожному кроці корупція, куди не кинь, а їм тільки давай цією ахінеєю займатися. Це маячня ідіотів».

А представник кримської ради партії «Справедливая Россия» Микола Мисюля повідомив кореспонденту «Голосу України»: «Рада партії вирішила всіляко протистояти необхідності перейменування установ і вулиць Криму й звернулася до всіх депутатів, котрі пройшли в муніципальні ради від «Справедливой России» з проханням голосувати проти таких рішень, якщо ці питання порушуватимуться на засіданнях».

«Давайте ще в Сімферополі готель «Україна» перейменуємо, вулицю Лесі Українки, парк Шевченка. У Криму живуть росіяни, українці й кримські татари, а загалом представники понад ста національностей і народностей. Ми не можемо обмежувати будь-чиї права у такий спосіб», — підкреслив представник кримських «справороссов».

У кримській пресі піднялася хвиля з приводу низки назв і найменувань. В одному з номерів популярної у літніх кримчан щоденної газети «Крымская правда» опубліковано лист «представників громадськості», які вимагають перейменувати в Сімферополі вулицю Київську.

У зв'язку із чим? Тому що, виявляється, «нині історичний зміст, який виправдовував найменування вулиці Київської, нівельований. Київ і його жителі своєю поведінкою, підтримкою й вітанням відродження нацизму, фашизму втратили право на горде звання «Місто-герой», — зазначають автори послання.

Вулиця Київська в Сімферополі так називається з 1961 року і є однією з головних транспортних артерій міста.

Нині «громадськість» хоче повернути їй колишнє найменування, на згадку про сімферопольського лікаря й дійсного таємного радника Федора Мільгаузена, будинок якого дотепер стоїть на цій вулиці. Тут він приймав Пушкіна, Айвазовського, Жуковського, Бєлінського й інших видатних людей свого часу.

Ніхто не хоче применшувати заслуги доктора Мільгаузена, який помер 1853-го, є багато гарних спогадів про нього й про його лікарську практику в Сімферополі.

Ідеться про інше. За всі минулі роки ніхто ні слова не говорив про необхідність перейменування вулиці Київської, нині ж у проекті «Российский Крым» ця необхідність терміново постала.

Водночас, як справедливо зазначав відомий кримський краєзнавець та історик Володимир Поляков, чому не перейменувати низку вулиць і населених пунктів, які були названі на честь кривавих революціонерів.

Приміром, у Сімферополі дотепер є вулиці імені Бела Куна й Мате Залки, одних з організаторів «червоного терору» у Криму в 1920-і роки, коли офіцерів і «контрреволюціонерів» не тільки розстрілювали тисячами, а й топили в Чорному морі.

Ще один апогей ідіотизму: «Крим, Ленінський район, село Ленінське, вулиця Леніна, птахофабрика «Ленінська». Це була адреса колись великого підприємства у східній частині півострова... Не дуже давно підприємство перейменували, але «вождь» ще міцно присутній у кримській топоніміці.

Зміна назв, якою перейнялося останнім часом кримське керівництво, показова на тлі зростання безробіття, цін на продукти, невиплати зарплат...

Михайло РУДЕНКО.
Крим.

Мал. Георгія МАЙОРЕНКА.

Наступний — оркестр...

Зараз «міністерство культури» Криму взялося за найстаріший Кримський академічний симфонічний оркестр, де свої робочі місця може втратити понад третина музикантів. Про це журналістам повідомила його адміністратор Євгенія Гусєва: «Оркестр ліквідують у зв'язку з переходом у російське правове поле, тому звільняють частину колективу». Заяви на звільнення змушують писати за згодою сторін, але нові робочі місця обіцяють лише на словах. В оркестрі багато заслужених музикантів, є інваліди, матері-одиночки, що буде з ними, невідомо.

«Незрозуміло, чому відразу не пропонують перехід у нову структуру. Насторожує, що працівників тримають у невіданні. Колектив виступає за збереження оркестру в повному складі», — зазначає адміністратор.

А «міністр культури» Криму Аріна Новосельська назвала ситуацію штатною, мовляв, усі учасники оркестру проходитимуть атестацію або творчий конкурс, але в чому саме він полягатиме, вона не повідомила.

Вл. інф.

На кожному кроці корупція, куди не кинь, а їм тільки давай цією ахінеєю займатися

І в тих картинах — цілий дивокрай

ТВОРЧІСТЬ

— Перед тим як збирати матеріал для картин, я читаю молитву, прошу квіти і трави стати мені в нагоді. Бо всі вони живі, такі гарні і тендітні, — розповідає художник Петро Созонович Козловський з села Серби, що на Кодимщині. — Картини із зерен, круп, насіння сільськогосподарських культур мені допомагає створювати сама природа. Я ніколи не підфарбовую сировину. Взяти хоча б зерно пшениці або ячменю: дозріваючи, воно має різні відтінки. Зазвичай в одній роботі використовую дванадцять різних культур. Зерна гіркого перцю і манка йдуть на тканину, гречку використовую для волосся, насіння льону — на зіниці очей, — пояснює майстер.

Його полотна — жива палітра фарб, що вабить своєю природністю, легкістю, світлом образів і сюжетів. Від лелеки, що розкрив крила над рідною землею, і до Ісуса Христа, котрий заглядає в душу, — все має глибинну духовну суть і авторський почерк. У його творчій скарбниці є живопис, та найбільше полюбляє флоромозаїку і флорографіку. Свої картини Петро Созонович виконує в рідкісній техніці філіграні, викладаючи їх з розмаїття зернят. Його сировина — пшениця, мак, овес, гречка, горох, манка, насіння соняшника. Художник вірить, що флоромозаїка тільки почала своє сходження на мистецький олімп.

Основне спрямування творчості, як зазначає сам художник, — духовність. І вона насправді відчувається у його багатій українській мові, в тихому голосі, в глибокому погляді голубих очей. І саме духовна музика надихає художника на творчість, спонукає вимкнути телефони, замкнути двері і з головою поринути у світ мистецтва.

— Я не люблю показувати незавершену роботу. Це, знаєте, як незакінчена операція на хірургічному столі. Орудую пінцетом, праця вимагає точності, бо кожне зернятко має сісти на своє місце. Перед цим я розминаю руки грою в теніс, полюбляю її ще з юності, — розповідає Петро Созонович.

Терпіння художнику дає віра. Цілих сім років Петро Козловський викладав із маку і пшениці іконостас, який прикрасив собор Святого Великомученика Дмитра Солунського у селі Серби! Божа Мати, Ісус і святі архангели зображені в повний зріст на величезних полотнах. В образах тонко передано риси ликів святих, у кожній зернині присутня гра світла і тіней. Це єдиний у світі іконостас, виконаний у техніці флоромозаїки.

Однак унікальна робота для православного храму — не єдина в майстра. Дві його картини із зображенням Ісуса Христа мають цікаву історію: одну, завдяки українській діаспорі, подаровано Папі Римському, і тепер вона у Ватикані. Другу меценат Петро Яцик забрав до Канади в Торонто. Ікону «Спас Нерукотворний» художник особисто подарував народному артисту Росії Василю Лановому, коли той приїхав на свою батьківщину до Кодими.

Сьогодні Петро Созонович із вдячністю згадує вчительку, котра на уроці малювання помітила талант хлопчика і, показуючи його роботу учням, сказала: «Цей хлопчик буде художником!»

— Ці слова надихнули мене, — розповідає художник. — Я малював навіть на уроках математики. Сам експериментував, розводячи акварельні фарби, сам підбирав папір. Писав натюрморти, портрети друзів.

Талант юнака, який в три роки залишився сиротою і навчався в інтернаті, пульсував, не даючи себе приспати навіть при написанні агіток в лавах Радянської армії. Після закінчення інтернатного закладу його разом з групою випускників привезли до Дніпропетровська працювати на заводі «Південмаш». Там юний художник став відвідувати образотворчу студію, де оволодівав азами мистецтва і почав ставитися до свого покликання професійно. Закінчивши художньо-графічний факультет Одеського педагогічного інституту, Петро повернувся в рідне село Загнітків, став викладати у школі образотворче мистецтво. Чверть віку Петро Созонович працював вчителем на теренах Кодимщини, у с. Серби оселився.

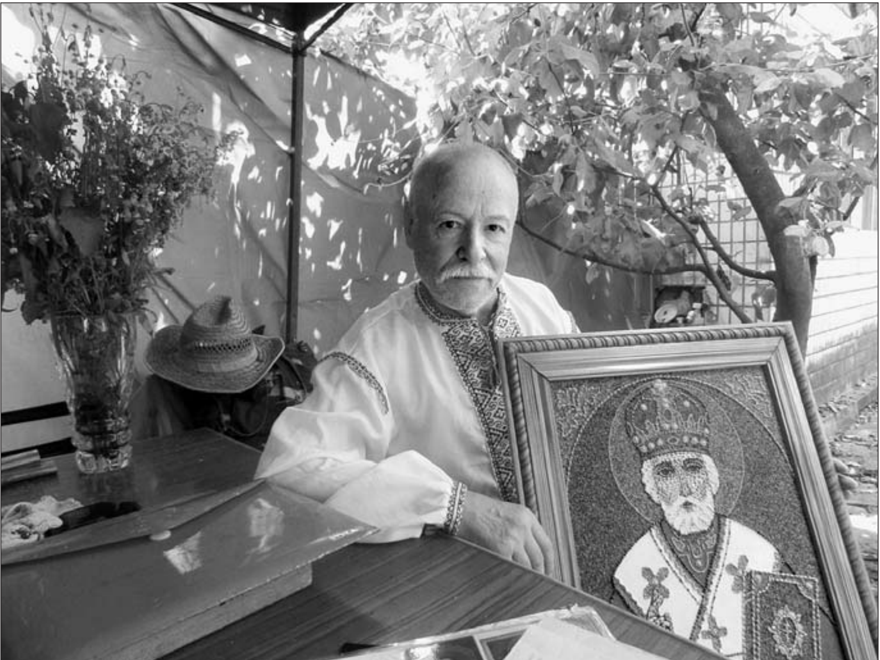
Десь наприкінці 70-х років XX ст. у музеї школи села Шляхове Петро Созонович побачив портрет вождя пролетаріату, виконаний із зерна пшениці. Нова техніка йому настільки сподобалась, що освоїв її самотужки. Першою картиною із зерен стала україночка, що тримала на рушнику хліб. Її майстер викладав півроку.

Пишається митець тим, що до творчості долучаються і його діти. Є у скарбниці художника картини, які йому допомагали творити Дмитро, Вікторія і Олена. Серед них і портрет Тараса Шевченка, який нині прикрашає районний Будинок культури в місті Кодима.

Радіє вчитель, що його запросили викладати у районній Школі мистецтв. Ось тільки переймається, що у школах уроки образотворчого мистецтва лише раз на тиждень.

— Уроки образотворчого мистецтва мають йти парами, як уроки праці. Естетичному вихованню потрібно приділяти більше уваги, привчати дітей до мистецтва, виховувати духовно. Якби всі люди були духовно багатими, то напевне не було б тієї ситуації, яку зараз переживає Україна, -вважає майстер.

Творчий шлях Петра Козловського — понад чверть століття. Стільки ж минуло й від виходу першої публікації про художника. До речі, за моїм авторством. Нехай же духовна муза і надалі надихає майстра на творчість!



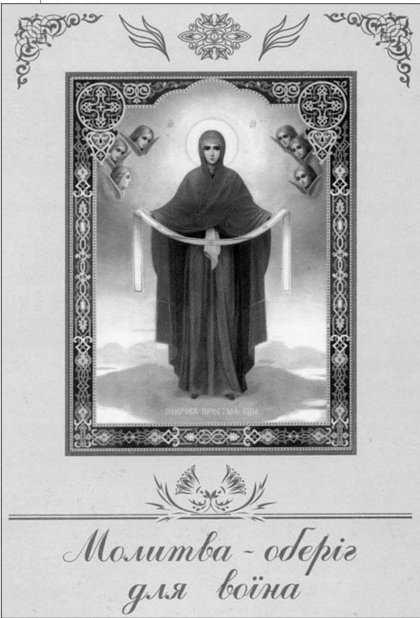
П. Козловський з роботою «Микола Чудотворець».

Любов КУЗЬМЕНКО.
Кодимський район
Одеської області.
Фото автора.

ВІД СЕРЦЯ ДО СЕРЦЯ

«Бережи тебе Матір Божа...»

Харківський поет Микола Побелян власним коштом видав «Молитву-оберіг для воїна», адресовану тим, хто нині зі зброєю в руках захищає Україну. На розвороті листівки — вірш Побеляна, що не потребує зайвих коментарів:



Бережи тебе Матір Божа
Не від болю, а від біди.
Бережи тебе від пожежі,
Бережи тебе від води.
І від всякого чоловіка,
Що в собі чорне зло несе.
Від любові, що невелика,
Від невір'я — понад усе.

Бережи тебе Матір Божа
В лісі, в полі і на шляху.
Хай молитва оця допоможе
У годину тобі лиху.
Бережи тебе від лукавства
Й від лукавого, хлопче, теж,
Від утоми життям і рабства,
І від радості, що без меж.

Бережи тебе серед ночі
І на дні голубого дня,
Щоб не втратили зору очі,
Щоб не падав ти під коня.
Бережи тебе Матір Божа
В лісі, в полі і на шляху.
Хай молитва оця допоможе
У годину тобі лиху...

Нобелістика у марках

Нобелівською тематикою хворіють немало тернопільських дослідників: влаштовують нобелівські читання, листуються з нобелівськими лауреатами та їхніми нащадками, випускають книги. А ось Юрій Ковальков зібрав багату колекцію марок та інших матеріалів. Їх вистачило на п'ять стендів виставки, що відкрилася в обласному краєзнавчому музеї. Вони розповідають про історію заснування Альфредом Нобелем премії свого імені, ілюструють нобелівські нагороди у фізиці, хімії, фізіології або медицині, літературі, в галузі економічних наук, знайомлять з лауреатами найпрестижнішої премії.

— Законодавцем моди у філателії на нобелівську тематику є Великобританія, — розповідає Юрій Ковальков. — До 100-річчя заснування Нобелівської премії англійці випустили серію марок, кожна з яких має свої особливості. Скажімо, якщо потерти марку, присвячену премії з фізики, виникають дрібні електричні розряди, з медицини — чути запах евкаліпту...

Окремий стенд виставки присвячений п'ятьом лауреатам — уродженцям України: Іллі Мечникову, Зельману Ваксману, Шмуелю Агнону, Жоржу Шарпаку та Роальду Хофману. Багато матеріалів про ізраїльського письменника Шмуеля Агнона, який народився у місті Бучачі на Тернопільщині. Представлені конверти листів, які Роальд Хофман надсилав Юрію Ковалькову, листи із ЦЕРНу (Європейської організації з ядерних досліджень) від секретаріату Жоржа Шарпака. Роальд Хофман народився у місті Золочеві. У війну єврейського хлопчика переховував український вчитель Микола Дюк. У листах до Юрія Ковалькова Хофман називав Україну обітованою землею свого серця. Окремі експонати присвячені нобелівським лауреатам, життя яких пов'язане з Україною: єдиній жінці, двічі лауреату в галузі фізики та хімії Марії Склодовській-Кюрі, прозаїку Генрику Сенкевичу, борцеві за мир Леху Валенсі. Щодо Іллі Мечникова, то його своїм вважають Україна, Росія і Франція. Знаковою подією для філателістів стане випуск «Укрпоштою» наступного року марки, присвяченої цьому видатному біологу. Ще один розділ знайомить з поглибленням творчих зв'язків наших вчених з нобелівською інтелектуальною елітою світу, розвитком нобелівського руху в Україні, традицією проведення тернопільських нобелівських читань.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська
область.

Проект, що відкриває Батьківщину

Фондом «З країни в Україну» презентовано комплексний проект «Відкрий Україну», націлений на пробудження в молодому поколінні любові до культури рідного краю.

Як пояснюють організатори, головний спосіб вирішення проблем на сході — це «робота з першопричинами». За останній рік волонтерство в Україні стало нормою. Важко знайти людину, яка б не допомагала бійцям та переселенцям грішми, теплим одягом та бронежилетами. Це дуже важлива справа, але вона не вирішує ключового питання.

«Є люди, які вкладають гроші у війну. Вони купують приціли, зброю, прилади нічного бачення. Є люди, які вкладаються у життя на війні. Вони знаходять спальники, бронежилети, теплий одяг. А є люди, які втілюють непопулярні проекти, які, здавалося б, «геть не на часі». Ці люди їздять з концертами по військових частинах, влаштовують кінопокази чи фестивалі на сході. До таких людей належимо ми», — зазначає Денис Блощинський, член правління Фонду «З країни в Україну».

«Ідея створення проекту «Відкрий Україну» зародилася тоді, коли ми, перебуваючи з іншими ініціативами в Донецькій та Луганській областях, зрозуміли, що жителі тих міст майже нічого не знають про українську культуру. З письменників — Шевченко, Франко, іноді — Леся Українка. З народних танців — гопак. Коли ми попросили назвати пару-трійку українських народних пісень — 90% назвали російські, щиро вважаючи їх «своїми», — розповідає Денис.

Завдання проекту — створити програму, яка протягом 5 місяців дасть можливість молоді спробувати нові для неї галузі та реалізуватися в них під проводом менторів, встановивши при цьому глибший зв'язок з країною, де вони живуть. Програма складатиметься з чотирьох основних частин: електронна навчальна база, онлайн-спілкування учасників на форумах, лекції у містах та практичні заняття. Весь процес буде розбитий на 6 послідовних етапів за основними напрямами: музика, хореографія, відео/кінематограф, фото/образотворче мистецтво, література та мода. Триватиме кожна частина близько трьох тижнів. Наприкінці учасники отримають сертифікат, завірений спеціалістом.

Фіналом курсу стане виставка робіт «студентів», яка стосуватиметься України: певних аспектів соціального життя чи, власне, національної ідентичності. За результатами голосування буде визначено переможців проекту, які отримають змогу поїхати до Європи на один з великих арт-фестивалів.

Зі своєю ініціативою учасники фонду відвідають 10 міст сходу — Краматорськ, Слов'янськ, Артемівськ, Дружківку, Рубіжне, Сєвєродонецьк, Лисичанськ, Волноваху, Червоноармійськ та Костянтинівку. За тиждень буде презентовано інтерактивну мультимедійну програму, присвячену одному або другому курсу проекту.

Старт проекту планується на 16 лютого 2015 року.

Дарія ЛОГВИНЕНКО.



ГОЛОС УКРАЇНИ № 246 (5996)
СУБОТА, 20 ГРУДНЯ 2014

Завтра виповнюється 440 років від дня народження Петра Могили (1574—1647), українського церковного діяча та мецената

У Києво–Могилянській академії відбулася презентація збірки унікальних документальних матеріалів про рух опору у період Другої світової війни — «ОУН на Донбасі»

Стежки до Григорія Гуртового

26 грудня минає 90 років від дня народження відомого краєзнавця Волині, засновника і беззмінного директора Торчинського історико-краєзнавчого музею, заслуженого працівника культури України, почесного громадянина Волині, на жаль, уже покійного Григорія Гуртового.

Незабутні уроки Вчителя

Мої спогади про селище Торчин здебільшого пов'язані із незабутнім Григорієм Гуртовим. Багато літ, коли маршрути моїх журналістських відряджень пролягали до Володимира-Волинського, Локачів чи Нововолинська, намагався їхати не об'їзною, а центральною вулицею селища, щоб побачити невеличкий будиночок Григорія Олександровича, а зовсім поруч — старе приміщення створеного ним музею. Здавалося, Торчин освячений присутністю цієї мудрої і безкорисливої людини. За нагоди зупинявся — порадитися, проконсультуватися. На відміну від багатьох, він охоче ділився інформацією, бо знав дуже багато. Здивував мене Григорій Гуртовий своїми воістину енциклопедичними знаннями ще 1975 року, коли я перебрався до Луцька з невеликого галицького міста Сокаля. Працювати в луцькій районній газеті «Слава праці» було непросто: район не мав свого райцентру і по матеріали щоразу доводилося їхати в села. І хоча спочатку обіймав посаду завідувача сільгоспвідділу, не оминав і улюбленої краєзнавчої тематики. Вже перша наша зустріч приємно вразила. Григорій Олександрович міг провести цікаву і повноцінну екскурсію навіть для одніїєї людини. Слухав його, і здавалося, що навіть бачу і чую людей, які колись тут жили. Його тиха оповідь переконувала більше, ніж підсилені мікрофонами виступи нинішніх політиків.

Музей дивував унікальністю зібраних старовинних речей, їх тут понад десять тисяч, уміло побудованою експозицією. Запам'яталися розповіді краєзнавця про вересень 1939 року, який у ті часи ще називали золотим, про колишніх членів Комуністичної партії Західної України. Ті комуністи-підпільники міжвоєнного періоду були справжніми патріотами України, боролися за національне і релігійне визволення свого краю, за що зазнали тортур і знущань у тюрмах та концтаборах тогочасної Речі Посполитої, а потім — СРСР.

Повернуті славні імена

Під впливом Григорія Олександровича я зацікавився особистістю колишнього секретаря Станіславського, Волинського і Холмського окружкомів КПЗУ Степана Бойка, закатованого польською дефензивою 19 листопада 1930 року в Луцьку. Згодом поїхав у Сокаль, де зустрівся з рідною сестрою Степана Бойка Анастасією і рідним братом Петром, дізнався багато цікавого про цю мужню людину. На жаль, ідеї, за які боролися члени КПЗУ, були сплюндровані сталіністами. А «вождь народів» 1938 року розпустив КПЗУ як ворожу його режиму організацію. Можливо, поширені нами відомості про Степана Бойка в буремні 1990-ті роки допомогли врятувати його пам'ятник, розташований у Луцьку на вулиці Лесі Українки. Волиняни і досі вважають його українським патріотом.

Наші контакти з Григорієм Олександровичем особливо пожвавилися, коли в 1981 році став працювати на Волинському обласному радіо. Інтерв'ю, бесіди з відомим краєзнавцем звучали не лише на місцевих радіохвилях, їх залюбки приймали й на Першому каналі Українського радіо. Мої колеги у Києві дивувалися: як тобі вдалося так розговорити його? Пояснював: головне не заважати, і Григорій Олександрович сам цікаво розповість.

Плідною була наша співпраця, коли повертали з небуття ім'я славного нашого земляка, уродженця села Усичі Людвіга Петкевича — керівника військового оркестру при дворі імператора Миколи II, а потім — головного капельмейстера Збройних Сил СРСР. Як результат спочатку в районній газеті «Слава праці», а потім і в республіканській — «Сільські вісті», з'явилася стаття про музиканта «Грали сурми зорю», в області почали проводити щорічний обласний конкурс духових оркестрів імені Людвіга Петкевича.

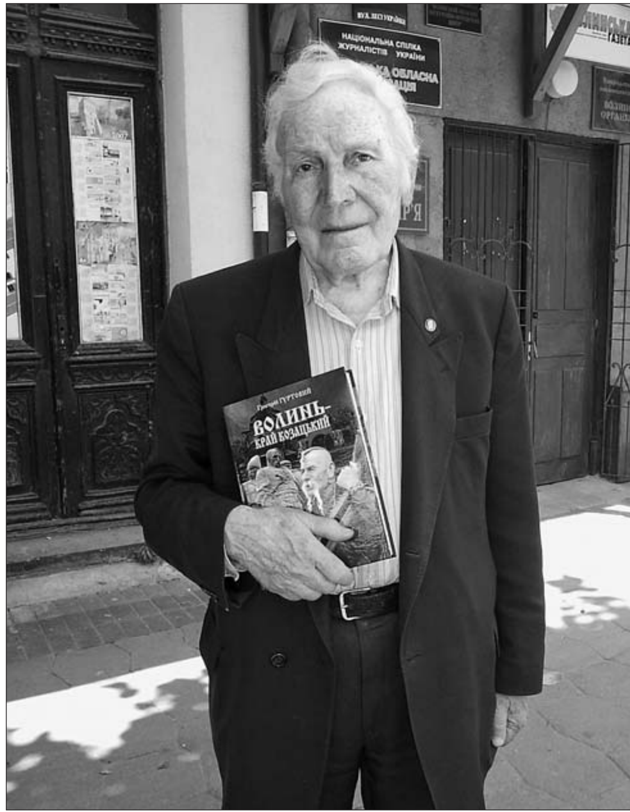
Ділилися ми і дослідженнями волинських сторінок життя відомого польського письменника, історика, фольклориста Юзефа Ігнація Крашевського, який мав маєток у селі Городок Луцького району. А скільки Григорій Олександрович мудрих порад дав щодо дослідження оборонних боїв у червні 1941 року біля Войниці, Затурець, Торчина.

Досі дивуюся, де він знаходив сили, щоб у вже солідному віці провести реконструкцію колишнього торчинського універмагу й облаштувати там експозицію нового районного краєзнавчого музею. Звичайно, слід добрим словом згадати і тодішнього голову Луцької райдержадміністрації Вадима Науменка, який всіляко опікувався оновленням цього закладу. Сьогодні це одна з кращих районних музейних установ України. Багато десятиліть Григорій Гуртовий працював у музеї на громадських засадах, часто витрачав кошти зі своєї невеликої вчительської зарплати на нові експонати і підтримання експозиції.

Пригадую, який вражений був колишній, на жаль, нині вже покійний, голова облдержадміністрації Борис Клімчук, коли 2012 року вперше відвідав Торчинський музей.

А розбудити серця бюрократів не зумів...

Останні роки Григорій Гуртовий важко хворів. Ніби відчуваючи близьку кончину, намагався якомога більше зробити для земляків-торчинців. Особливо його непокоїло те, що колишні колгоспи відібрали в містечка його споконвічні землі, що молодим сім'ям ніде зводити житло. Своїми переживаннями поділився зі мною. Вирішили, що Григорій Олександрович напише про це статтю, а я посприяю її публікації в газеті «Голос України». Не один вечір ми обговорювали тему. Вирішили, що статтю слід доповнити карикатурою, сюжет якої був би запозичений з часу реформи 1861 року, коли розкріпачені селяни залишилися без землі. Стоїть чоловік на одній нозі, а другу поставити нікуди. Редактор газети Анатолій Горлов зрозумів нас, і 9 листопада 2011 року стаття «Торчин втомився стирчати на одній нозі» з малюнком Миколи Гладуна з'явилася на шпальтах «Голосу України». До речі, Григорій Олександрович був постійним читачем парламентської газети, з першого її номера.



Григорій Гуртовий зі своєю книгою «Волинь — край козацький» біля видавництва «Надстир'я» у Луцьку (2009).

Прикро, але місцеві бюрократи ніяк не відреагували на той крик душі почесного громадянина Волині, й Григорій Олександрович боляче переживав це. Але нікому із обласних можновладців не було діла до порушеної знаною людиною проблеми. Було і боляче за свою безпорадність перед байдужими чиновниками, і шкода Григорія Олександровича, який, залишаючи цей світ, хотів зробити для селища, де прожив 65 років, останній подарунок. Життя славного волинянина обірвалося 1 вересня 2012 року.

Порушену Григорієм Олександровичем проблему про повернення Торчину його одвічних земель закривати не можна.

На Волині не забувають свого Вчителя. Ім'я Григорія Гуртового носить історико-краєзнавчий музей у Торчині. Наприкінці грудня в області відбудеться Всеукраїнська науково-практична конференція до 90-річчя від дня його народження, а в Луцьку, за його пропозицією, вже встановлено пам'ятник Християнському милосердю волинян. Це — вже посмертна подяка Григорія Гуртового нашим землякам, які 1947 року врятували його, нащадка запорозьких козаків, і десятки тисяч людей з півдня і сходу України, Тамбовської та інших областей Росії від голоду. Він умів бути вдячним і сам любив робити добро.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.



Заупокійну літію за безневинними жертвами відправив керуючий єпархією Української православної церкви Київського патріархату архієпископ Чернігівський і Ніжинський Євстратій.

«Це був геноцид проти нас, українців»

— Достеменно відомо, що понад 36 тисяч осіб померли від голоду 1932—1933 рр. на Чернігівщині, — зазначив на меморіальному заході із вшанування пам'яті загиблих під час трагічних подій минулого століття у селищі Седнів в. о. голови облдержадміністрації Сергій Журман. — Людина може пробачити образу, зневагу, біль, але найважче — здолати голод. На нашій щедрій, врожайній українській землі люди вмирали, бо у них відібрали усі харчі.

Не оминула свого часу ця сумна сторінка історії й місцеву седнівську громаду. За підрахунками краєзнавця Сергія Горобця, у 1932 році у селищі померло 23 особи, а вже у 1933-му — 111. І всі здебільшого загинули у травні, червні, липні. А є ж села на півдні Чернігівщини, де у ті моторошні дні вивезли на кладовища по 500—800 дітей, старих людей, чоловіків та жінок!

Біля пам'ятного хреста жертвам голодомору в Седневі зібралися представники органів місцевого самоврядування, громадських і політичних організацій області, депутати рад, учнівська молодь. Вони поклали квіти до символічної могили загиблим, запалили свічки та хвилиною мовчання вшанували убієнних сталінським режимом. Хвилюючим був виступ голови обласної ради Миколи Звєрєва:

— Моїй мамі нині — 86 років, а тоді було п'ять. Але вона й досі пам'ятає, як забирали останній прихований клуночок зерна. Їли калачики, кору. Сусідка збожеволіла від пережитого лихоліття.

За словами керівника області, голодомор двадцятих, тридцятих і сорокових років минулого століття був політичним терором проти народу.

— Немає на Придесенні такого села і селища, де не помирали дорослі та діти, — наголосив він. — Це був геноцид проти нас, українців, які боролися і тоді, й тепер за свободу та незалежність.

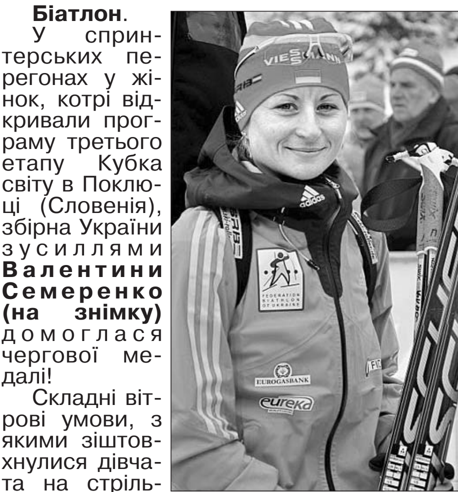
На думку Миколи Звєрєва, голодні роки минулого століття є страшним уроком для сучасного покоління. Попри великі демографічні втрати, український народ вижив і відновив свою державність. Він також наголосив, що сучасники мають аналізувати минуле, робити висновки з тих гірких часів, пам'ятати про всіх замучених голодоморами українців і робити все можливе, щоб такі трагічні сторінки ніколи не повторилися.

Вшанували загиблих також у райцентрах, у багатьох селах регіону. В обласному центрі чернігівці зі свічками зібралася біля П'ятницької церкви. У пам'ять про жертв голодоморів відбулася хода до пам'ятника «Борцям за волю та незалежність України», перед яким учасники заходу виклали засвічені лампадки у формі хреста.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.
Фото автора.

Здавалося, Торчин освячений присутністю цієї мудрої і безкорисливої людини

Семеренко скоротила відставання від Домрачевої до мінімуму



Біатлон. У спринтерських перегонах у жінок, котрі відкривали програму третього етапу Кубка світу в Поклюці (Словенія), збірна України зусиллями **Валентини Семеренко (на знімку)** домоглася чергової медалі!

Складні вітрові умови, з якими зіштовхнулися дівчата на стрільбищі, висували підвищені вимоги. І лідер нашої команди на всі сто відсотків упоралася з непростим завданням. Десять закритих мішеней, гарний хід по дистанції — і заслужене місце на п'єдесталі пошані!

На жаль, інші наші дівчата не змогли підтримати почин Валі, бо потрапили в порив вітру й втратили шанси на серйозний успіх після стрільби стоячи. Особливо прикро має бути Ользі Абрамовій, яка промахнулася двома останніми пострілами. Однак саме Оля стала другою з наших спортовок з 38-м результатом. Інші українські біатлоністки пробитися до залікової зони не зуміли.

А вище всіх у фінішному протоколі виявилася Габріела Соукалова з Чехії. Другою стала італійка Доротея Вірер, яка, хоча й промахнулася в стійці, але за рахунок швидкості обійшла на останньому колі Семеренко.

Лідер Кубка світу Кайса Макаряйнен (Фінляндія) припустилася по дві помилки на кожному з рубежів, і все, чого змогла досягти, — місце в першій двадцятці. Її найближча переслідувачка в загальному заліку Дар'я Домрачева з Білорусі з двома колами штрафу стала шостою.

У боротьбі за загальну перемогу Кайса Макаряйнен, незважаючи на невдалий спринт, зберігає впевнене лідерство. А от між другим і третім місцями Домрачевої і Семеренко тепер майже непомітна дистанція в три бали!

Фото з архіву «Голосу України».

Коньков може знову балотуватися в президенти

Футбол. Анатолій Коньков може висунути свою кандидатуру на посаду президента ФФУ після конгресу, котрий має відбутися 6 березня 2015 року. Про це заявив віце-президент УЄФА **Григорій Суркіс**.

— Як на мене, нічого екстраординарного не відбулося. Плановий конгрес (18 грудня), який підбив підсумки діяльності федерації за попередній рік, дає змогу підвести певну риску. Але так жити далі не можна! Притому це не я так кажу, а ті люди, які приїхали з регіонів.

Уже на найближчому конгресі буде можливість висунути нового лідера — це перше. Друге — ніхто не заперечує, щоб Анатолій Дмитрович Коньков висунув свою кандидатуру. Буде змагання досвіду, професіоналізму, ідей, програм, філософії та гармонії з футболом. От і все...

Раніше повідомлялося, що 32 колективні члени ФФУ з 47 висловили недовіру президенту федерації Анатолію Konькову і вимагають його відставки.

А Григорій Суркіс категорично відкинув можливість самому знову очолити ФФУ.

«Якщо мене дуже попросять, то я, безумовно, погоджуся приходити до Будинку футболу і допомагати. Але я ніколи не погоджуся стати президентом ФФУ. Для мене це вже в минулому», — зазначив чинний віце-президент УЄФА.

***

Анатолій Коньков висловив своє бачення ситуації:

— Думаю, якщо громада постановила, то позачерговий конгрес відбудеться. Вважаю, що на сьогодні це правильне рішення. Наскільки я впевнений у цьому? На сто відсотків. Якщо є незрозумілі речі, об'єктивні чи ні, це не може не хвилювати футбольне співтовариство. Щоб заспокоїти його, було прийнято саме таке рішення.

Голос із зали

Генеральний директор донецького «Шахтаря» Сергій Палкін:

— Був на черговому XVI конгресі ФФУ, де прийняли рішення про скликання позачергового зібрання, на якому буде обраний новий президент федерації. Виходячи з того, що побачив і почув, можу з повною впевненістю сказати, що наш український футбол потребує повного перезавантаження.

І починати його необхідно з найголовнішого нашого футбольного органу — членів конгресу ФФУ, які на сьогодні не в змозі поставити перед президентом федерації чіткі завдання; які беруть участь у роботі конгресів ФФУ по 15—20 років, при цьому змінюючи президента за президентом, а віз, як кажуть, і нині там — повна колективна безвідповідальність за український футбол.

Сергій Палкін упевнений, що той березневий конгрес не в змозі вибрати саме такого президента ФФУ, який змінить наш футбол на краще.

На знімку: голосування делегатів конгресу.

Фото ФФУ.



У НОМЕР

Україна завершує сезон на високій позиції

Футбол. Рейтинг ФІФА станом на сьогодні.

1 (1 — попередній рейтинг). Німеччина — 1725; 2 (2). Аргентина — 1538; 3 (3). Колумбія — 1450; 4 (4). Бельгія — 1417; 5 (5). Нідерланди — 1374; 6 (6). Бразилія — 1316; 7 (7). Португалія — 1160; 7 (7). Франція — 1160; 9 (9). Іспанія — 1142; 10 (10). Уругвай — 1135; 11 (11). Італія — 1103; 12 (12). Швейцарія — 1091; 13 (13). Англія — 1032; 14 (14). Чилі — 1022; 15 (15). Румунія — 1014; 16 (16). Коста-Рика — 997; 17 (17). Чехія — 987; 18 (18). Алжир — 948; 19 (19). Хорватія — 946; 20 (20). Мексика — 913; 21 (21). Словаччина — 891; 22 (22). Туніс — 867; 23 (23). Австрія — 863; 24 (25). Греція — 856; **25 (26). Україна — 854;** 26 (27). Еквадор — 852; 27 (28). США — 836; 28 (24). Кот-д'Івуар — 833; 29 (29). Боснія та Герцеговина — 817; 30 (30). Данія — 804; 31 (31). Росія — 789 ...99 (101). Білорусь — 331 ...100 (103). Македонія — 324 ...128 (129). Люксембург — 230.

Сьогодні фініш

Хокей. Дунауйварош (Угорщина). Чемпіонат світу (U-21). І дивізіон. Група В. 4-й тур. 18 грудня. **Україна — Японія. 3:1 (0:0, 2:1, 1:0).** Казахстан — Угорщина. 3:1 (1:0, 0:1, 2:0). Франція — Польща. 3:4 (1:1, 0:1, 2:2).

Казахстан — 12 очок, Україна — 8, Польща — 4, Франція — 4, Угорщина — 3, Японія — 2.

Наша команда виграла три матчі з чотирьох. Учора на турнірі був вихідний, а сьогодні відбудеться завершальний тур. Українці зіграють із Францією.

Лідер нашої команди на всі сто відсотків упоралася з непростим завданням

КУРІНЬ

№ 246 (5996) СУБОТА, 20 ГРУДНЯ 2014



Сьогодні в Україні переважно хмарно, часом дощі, у Карпатах з мокрим снігом, можлива заметіль. Вітер західний, південно-західний, 7—12 м/с, у західних областях пориви 15—20 м/с, на високогір'ї Карпат 30—35 м/с. Температура впродовж доби 1—6 градусів тепла, на крайньому півдні до 8 градусів. Удень у південних областях 5—10 градусів тепла

ЦЬОГО ДНЯ, 20 ГРУДНЯ

■ **1923.** Наркомздоров'я УСРР запропонував місцевим відділам охорони здоров'я розпочати організацію місцевих наукових медичних бібліотек. ■ **1925.** Народився Михайло Худаш — український мовознавець, доктор філологічних наук (1980). ■ **1941.** В Одесі запровадили карткову систему розподілу харчових продуктів: на день видавали по 200 г хліба та по 300 г пшона на одну особу. ■ **1991.** Заява Верховної Ради України щодо укладення Україною Угоди про співдружність незалежних держав — Україна створюватиме власну відкриту економічну систему (власні грошова одиниця, банківська та митна системи, транспорт, зв'язок).

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Тепер стало зрозуміло, чому В. Путін раптом заговорив про валдайського «мішку» і його кігті. Мовляв, імперіалісти заарканять французьким ланцюгом хазяїна тайги, німецькими обценьками вирвуть зуби, англійськими ножицями відчикрижать кігті, натягнуть на клишоногого американські кросівки «Найк» і у зганьблений писок тицятимуть мікрофон CNN, Бі-бі-сі і Рейтер. На глум і посміховисько всього світу.



Репродукція плаката часів СРСР.

Але «мішку» цими санкціями не взяти. Він сам собі на лапах зубами кігті вирве, а «Найк» не взує! Коли дуже рубль припече, погодиться лише на свої рідні російські калоші. Та й то не з ручок якоїсь там, у французькій сукні, фіфочки, а з ручищ справжньої російської баби, яка готова його, «мішку», на скаку зупинити, скипідару «з горла» дьорнути і дитину від самого Путіна народити. Ось!

І щоб губи у баби були нафарбовані не імпортною помадою, а обов'язково... з відвару лушпиння цибулі. Тому що валдайські «мішки», як і справжні російські мужики, люблять... природність.

Але, як кажуть на Валдайщині: «На вкус и цвет мишки нет». Тому цей сенатор пропонує свій рубльово-калошний варіант природності: «Якщо так дуже кортить нафарбувати губи, будь ласка, буряк — натурально, хімія в організм не потрапляє. Та й у нижній білизні московської фабрики наші жінки красивіші, ніж у французькій...»!

Отут саме час перейти на поезію:

«Мишка косолапый
По тайге идет,
Старые галоши —
задом наперед.
Не меняет мишка
Царственный притон
И за шишкой шишка
Попадает в лоб...».

Чим «пахне» кулак?

На фасаді будинку №52 по вулиці Жовтневій у Полтаві нещодавно з'явилося таке зовсім не китайське попередження **(на знімку)**. Власне, той «ієрогліф», що слугує ілюстрацією, зрозумілий усім без перекладу. На це, певно, й розраховували автори-підприємці, котрі «окупували» практично весь перший поверх згаданої новобудови в центрі міста своїми крамницями та офісами. Щоб привабити покупця чи клієнта, кожному з них довелося витратитися на облаштування парадних «візитівок» своїх службових осель.

Водночас тепер їм мало не щоранку доводиться здирати зі стін, вхідних дверей, сходів і навіть вікон чужі папірці чи наліпки. З рекламою будь-чого — від дорогих парфумів і ще дорожчих кандидатів у депутати до копійчаного секонд-хенду... Прагнучи віднадити непроханих «рекламістів», підприємці пробували говорити з ними, як то кажуть, по-людськи. Не допомагає! Тоді згадали про кулак. Поки що, правда, тільки паперовий. Але й він б'є досить влучно — такого сміття на «обличчях» крамниць і офісів поменшало. Адже охочих «понюхати» кулака справжнього — небагато.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Фото автора.



ДОШКА ПОШАНИ



І знову про Буратіно

Олесь Довгий, народний депутат України:

— У 23 чи 22 роки я продав своє перше підприємство, яке купив у 23 чи в 22 роки...

Від чергового:

— А після покупки... зарив гроші в київську землю. І вона 23 чи 22 роки його годує.

Що робити з «мішкою»?

Володимир Путін, президент РФ:

— Може, «мішці» нашому потрібно посидіти спокійно? Не ганяти поросяток по тайзі, а харчуватися ягідками?

Від чергового:

— Та що вже з цим «мішкою» не робили! І пластичного хірурга запрошували, і ботокс у голову закачували, і ікла рівняли... Тепер одна надія — на кастрацію!

Прикро до... Пшонки

Віталій Ярема, генеральний Прокурор України:

— Коли двічі на місяць я отримую по три тисячі — це трохи, чесно кажучи, прикро. Тому що Генпрокурор не повинен отримувати таку заробітну плату.

Від чергового:

— Тю, так просіть, щоб Пшонка з Росії доплачував вам за... старання й піт...

Не потонути б

Борис Ложкін, голова адміністрації Президента (про стосунки із Прем'єр-міністром):

— У нас щодня робоча дискусія... Ніхто ні на кого воду не виливав жодного разу...

Від чергового:

— А дарма воду не виливали! Адже в нас хоч яку реформу візьми — одна вода!



Сигнал почули...

Павло Розенко, міністр соцполітики:

— Я дав сигнал — гроші мені не заносити.

Від чергового:

— Що значить молодий-зелений міністр... Тепер цим грошам обов'язково прироблятимуть ноги...

Звідки, звідки?.. Стерхи принесли

Джон Маккейн, сенатор США:

— Угорщина є нацією на межі здачі суверенітету неофашистському диктаторові, нацією, яка лягає в ліжко до Володимира Путіна.

Від чергового:

— Ага, а після ліжка на світ з'являється угорська партія Йоббік, яку виговує й плекає російський батяня.

Хто пустив рублю... кров?

Олександр Турчинов, секретар РНБО (про своє прізвисько «Кривавий Пастор»):

— Коли в деяких соціальних мережах пішла інформація, що призначення «Кривавого Пастора» призвело до обвалу рубля, я вважаю, що це просто збіг.

Від чергового:

— А шкода! Адже всі вже звикли до думки, що це саме ви... зарубали рубль.

Прем'єр голодранців!

Арсеній Яценюк, Прем'єр-міністр України:

— Після нинішньої кризи наших олігархів можна буде переводити в категорію малого й середнього бізнесу.

Від чергового:

— Але інші громадяни будуть просто пишатися вами. Адже ви — один-єдиний у Європі прем'єр... голодранців!





Про тарифи в конвертах

Володимир Демчишин, міністр енергетики (про відмову від зарплат у конвертах):

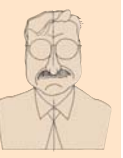
— Бігати з конвертами — не рішення.

Від чергового:

— Ого, ще й яке рішення! Тут до вас: один конверт — і рідні міністра до сьомого коліна не треба думати, чим платити за електроенергію...

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ, Олександра ДУБОВСЬКОГО та Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.



Над номером працювали: Віктор ЧАМАРА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Світлана ЧОРНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 39130

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

